

Omgevingsplan

Plan van aanpak

Omgevingsplan

Plan van aanpak

Datum: 6 januari 2022
Versie: Definitief 1.0
Auteur(s): Erik Dekkers
Portefeuillehouder: Wethouder Kevin van Oort

Inhoudsopgave

Omgevingsplan.....	1
1 Inleiding.....	6
1.1 Aanleiding.....	6
1.2 Doel.....	6
1.3 Leeswijzer.....	6
2 De Omgevingswet.....	7
2.1 Algemeen.....	7
2.2 Wat is de Omgevingswet?.....	7
2.3 De fysieke leefomgeving.....	7
2.4 Verbeterdoelen.....	8
2.4.1 Inzichtelijk omgevingsrecht.....	8
2.4.2 Leefomgeving centraal.....	8
2.4.3 Ruimte voor lokaal maatwerk.....	8
2.4.4 Snellere besluitvorming.....	8
2.5 Algemene Maatregelen van bestuur.....	8
2.5.1 Omgevingsbesluit.....	8
2.5.2 Besluit bouwwerken leefomgeving.....	8
2.5.3 Besluit kwaliteit leefomgeving.....	9
2.5.4 Besluit activiteiten leefomgeving.....	9
2.6 Omgevingsvisie en programma's.....	9
3 Het omgevingsplan.....	10
3.1 Inleiding.....	10
3.2 Evenwichtig toedelen van functies.....	10
3.3 Bestuurlijke afwegingsruimte.....	10
3.3.1 Instructieregels.....	10
3.3.2 Omgevingswaarden.....	11
3.3.3 Activiteiten of onderwerpen die het Rijk niet meer regelt.....	11
3.3.4 Maatwerkregels.....	11
3.4 Reikwijdte van het omgevingsplan.....	11
3.5 Welke regels komen er niet in het omgevingsplan?.....	11
3.6 Hoe komen we tot een omgevingsplan?.....	12
3.6.1 In één keer een gemeente dekkend omgevingsplan.....	12
3.6.2 Themagewijs opbouwen.....	12
3.6.3 Gebiedsgewijs opbouwen.....	13
3.6.4 Pilot Dombosch.....	14
3.6.5 Prioritering opbouw.....	14
3.7 Ambitieniveau.....	15
3.7.1 Ambitiebepaling implementatie.....	15
3.7.2 Ambitieniveau omgevingsplan.....	16
3.8 Actualisering.....	17
3.8.1 Vervallen 10 jaar termijn.....	17
3.8.2 Verwerken vergunningen.....	17
3.8.3 Één- of twee jaarlijkse onderhoudsronde.....	17
4 Opbouw van een omgevingsplan.....	18
4.1 De onderdelen.....	18
4.2 Casco en staalkaarten.....	18
4.2.1 Algemeen.....	18
4.2.2 Casco omgevingsplan.....	18
4.2.3 Staalkaarten.....	19
4.3 Doelen.....	20
4.4 Keuzes.....	20
4.4.1 Stap 1.....	20
4.4.2 Stap 2.....	21
4.4.3 Stap 3.....	21
4.4.4 Keuzes zijn niet voor altijd.....	21
4.5 Procedure.....	22
4.6 Voorbereiding, kennisgeving & participatie.....	22

4.6.1	Uitgangspunten.....	22
4.6.2	Kennisgeving	22
4.6.3	Participatie	22
4.7	Overgangsrecht.....	23
5	Het tijdelijke omgevingsplan en de overgangsfase	24
5.1	De situatie bij inwerkingtreding	24
5.2	Het tijdelijke omgevingsplan.....	24
5.2.1	Vigerende bestemmingsplannen	24
5.2.2	De bruidsschat.....	24
5.2.3	Gemeentelijke verordeningen.....	25
6	Initiatieven.....	26
6.1	Past het in het omgevingsplan?.....	26
6.2	Buitenplanse omgevingsplanactiviteiten	26
6.2.1	Procedure	26
6.2.2	Vergunning van rechtswege vervalt	26
6.2.3	Gevolgen voor de organisatie.....	27
6.2.4	Adviesrecht	27
6.3	Wijzigen van het omgevingsplan.....	27
6.3.1	Een gedeeltelijke wijziging.....	27
6.3.2	Delegatiebesluiten	28
6.3.3	Wijziging- en uitwerkingsbevoegdheden	28
6.3.4	Wijzigen van het tijdelijke omgevingsplan	29
6.3.5	De initiatiefnemer sturen.....	29
7	Communicatie	30
7.1	Informereren van inwoners en ondernemers	30
7.1.1	Inwoners	30
7.1.2	Ondernemers.....	30
7.1.3	Informatie op gemeentelijk website	30
7.1.4	Training medewerkers	30
7.1.5	Overige kanalen.....	30
7.2	Interne communicatie	31
7.2.1	Informereren collega's	31
7.2.2	Informereren college	31
7.2.3	Informereren gemeenteraad	31
8	Digitaal stelsel Omgevingswet (DSO).....	32
8.1	Ambities.....	32
8.2	Juridische regels	32
8.3	Toepasbare regels	32
8.4	Software	32
9	Organisatie.....	33
9.1	Projectteam	33
9.2	Capaciteit	34
9.3	Budget.....	34
9.4	Ketenpartners en regio.....	35
9.5	Opleiding en oefenen	35
10	Stappenplan.....	36

1 Inleiding

1.1 Aanleiding

De Omgevingswet (Ow) staat bijna voor de deur. De wet heeft zijn vorm gekregen, de algemene maatregelen van bestuur (AMvB's) zijn opgesteld, de invoeringswet is gereed en aan de nodige ICT systemen wordt hard gewerkt en op 1 juli 2022 treedt de wet in werking.

De Ow kent een aantal kerninstrumenten. Om tot beleidsvorming te komen hebben gemeenten straks de omgevingsvisie en programma's. De juridische borging van dit beleid vindt plaats in het omgevingsplan.

Hiermee lijkt het Omgevingsplan de positie in te nemen van het huidige bestemmingsplan. Maar de reikwijdte van het omgevingsplan is vele malen groter dan het bestemmingsplan. Het omgevingsplan bevat straks alle regels die betrekking hebben op de fysieke leefomgeving. Het is dan ook een hele opgave om tot zo'n omgevingsplan te komen.

1.2 Doel

Met dit plan van aanpak willen we richting geven aan de overgangsfase en de nodige uitgangspunten op stellen voor het nieuwe omgevingsplan. Maar bovenal willen we ook raadsleden, bestuurders en medewerkers van de gemeente Geertruidenberg informeren en instrueren wat er nog moet gebeuren voordat de Omgevingswet op 1 juli 2022 in werking treedt en hoe we na deze datum met het instrument omgevingsplan om moeten gaan.

Vanwege de complexiteit die een omgevingsplan met zich mee brengt en de vele keuzes die nog gemaakt moeten worden zal dit plan van aanpak geen in beton gegoten document zijn. Wanneer de tijd het nodig acht of omdat we gewoon tot betere of andere inzichten zijn gekomen zal dit plan van aanpak herijkt moeten kunnen worden. Dit PvA moet dan ook gezien worden als een dynamisch document dat ons de richting gaat geven naar 1 juli 2022 en transitieperiode daarna.

1.3 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 wordt een korte uiteenzetting gegeven van de nieuwe wet die aan de basis ligt van het omgevingsplan. Hiermee ontstaat er inzicht in de brede juridische basis die de Omgevingswet geeft aan het plan.

Hoofdstuk 3 beschrijft het product omgevingsplan. Wat is de reikwijdte, wat mag er wel en niet in, en hoe gaan wij tot zo'n plan komen.

De uitleg hoe we gaan komen tot de inhoud van het omgevingsplan staat in hoofdstuk 4. Hierin worden nog geen regels bepaald die in het plan komen. Maar de wel de keuzes om tot die regels te komen.

Bij de inwerkingtreding van de Omgevingswet krijgen we een omgevingsplan van rechtswege. Hoe dit werkt staat uitgelegd in hoofdstuk 5.

Hoe we om willen gaan met initiatieven en het nieuwe omgevingsplan wordt toegelicht in hoofdstuk 6. Communicatie over het omgevingsplan wordt beschreven in hoofdstuk 7.

Hoofdstuk 8 geeft een korte uitleg over het digitale stelsel Omgevingswet. Het technische hart waar inwoners en bedrijven hun informatie vandaan moeten halen. Hier moeten wij als gemeente straks ook onze informatie via kunnen ontsluiten.

De organisatie rondom het opstellen van het omgevingsplan en het stappenplan zijn de laatste twee hoofdstukken van dit plan van aanpak.

2 De Omgevingswet

2.1 Algemeen

Dit plan van aanpak is niet bedoeld om als naslagwerk te fungeren over het hoe en waarom rondom de gehele Omgevingswet. Maar omdat het omgevingsplan een zeer prominente plek in neemt deze wet is een korte algemene introductie wel op z'n plaats.

2.2 Wat is de Omgevingswet?

Het Rijk vindt dat de huidige wet- en regelgeving niet past bij de manier waarop we in een dichtbevolkt land als Nederland om zouden willen gaan met onze leefomgeving. Het is te versnipperd, te complex, doet weinig recht aan lokale verschillen en sluit niet aan bij (duurzame) ontwikkelingen. Bovendien is het eerder gericht op bescherming en behoud dan op ontwikkeling en vernieuwing en is het vrijwel niet mogelijk om maatwerk tot stand te brengen omdat het stelsel sterk gestandaardiseerd is. In de nieuwe Omgevingswet worden regels over water, ruimte, bouwen, erfgoed, milieu en natuur gebundeld en vereenvoudigd. Hiermee wordt door één bril gekeken naar alle verschillende aspecten.

Ook worden er nieuwe aspecten aan toegevoegd: veiligheid en gezondheid. Het begrip ruimtelijke ordening, zoals we dat kennen uit de Wet ruimtelijke ordening, voldoet daarmee niet meer en in de Omgevingswet wordt dan ook gesproken over de "fysieke leefomgeving".

De Ow heeft als doel het bereiken en in stand houden van een veilige, gezonde en goede fysieke leefomgeving. Dit alles moet in de juiste balans zijn. Om balans te bereiken is meer lokale afwegingsruimte nodig. Minder regels en meer ruimte voor initiatieven.

2.3 De fysieke leefomgeving

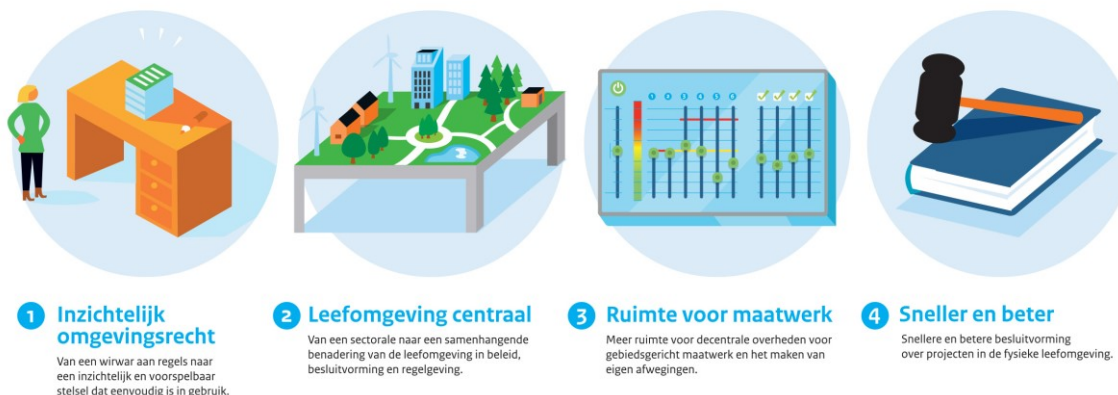
De fysieke leefomgeving is één van de kernbegrippen van de Omgevingswet. Het beschermen, doelmatig benutten en ontwikkelen van de fysieke leefomgeving moet in balans zijn met het bereiken en in standhouden van een gezonde en veilige leefomgeving.

De wet heeft dan ook betrekking op alles wat de fysieke leefomgeving beslaat. Er is geen afgebakend begrip. Door een niet limitatieve opsomming wordt er wel een duidelijke richting gegeven wat hier onder wordt verstaan:

- bouwwerken
- infrastructuur
- water
- watersystemen
- bodem
- lucht
- landschappen
- natuur
- cultureel erfgoed
- werelderfgoed

2.4 Verbeterdoelen

De invoering van de Ow is een zeer omvangrijke stelstelherziening. Met deze herziening worden een aantal verbeterdoelen nagestreefd.

2.4.1 Inzichtelijk omgevingsrecht

Een stelsel in het omgevingsrecht dat voor iedereen inzichtelijk en voorspelbaar is. En daarmee makkelijk in gebruik. Dit wil de wetgever bereiken door bestaande wetgeving te bundelen, en overbodige wetgeving en regels te laten vervallen.

2.4.2 Leefomgeving centraal

De fysieke leefomgeving is een veelomvattend begrip, en staat centraal bij het opstellen van beleid en regelgeving, en bij besluitvorming. Doordat het de fysieke leefomgeving centraal zet geeft dit samenhang in beleid en besluitvorming.

2.4.3 Ruimte voor lokaal maatwerk

Maatwerk bieden op lokaal niveau is één van de aandachtspunten onder de Omgevingswet. Dit verbetert de positie van de lokale overheid, want die weet in het algemeen beter wat er op lokaal niveau nodig is.

2.4.4 Snellere besluitvorming

De besluitvorming moet sneller. Dit kunnen we bereiken door betere integrale afstemming. Niet alleen binnen de gemeentelijke organisatie, maar ook met andere overheden. Maar ook betere samenwerking tussen bedrijven, burgers en de overheid draagt hier aan bij.

2.5 Algemene Maatregelen van bestuur

De Omgevingswet wordt gecompliceerd door vier Algemene Maatregelen van Bestuur (AMvB's). Deze vier AMvB's zijn met name gericht op de uitvoering van de wet.

2.5.1 Omgevingsbesluit

Het Omgevingsbesluit (Ob) regelt in aanvulling op de wet onder meer welk bestuursorgaan het bevoegd gezag is om een omgevingsvergunning te verlenen en welke procedures gelden. Ook regelt dit besluit wat de betrokkenheid is van andere bestuursorganen, adviesorganen en adviseurs bij de besluitvorming en een aantal op zichzelf staande onderwerpen, zoals de milieueffectrapportage. Deze AMvB richt zich dus hoofdzakelijk op procedurele aspecten.

2.5.2 Besluit bouwwerken leefomgeving

Het Besluit bouwwerken leefomgeving (Bbl) bevat, samen met het Besluit activiteiten leefomgeving, de algemene regels waaraan burgers en bedrijven zich moeten houden als ze bepaalde activiteiten verrichten in de fysieke leefomgeving. Dit besluit bevat regels over veiligheid, gezondheid, duurzaamheid en bruikbaarheid bij het (ver)bouwen van een bouwwerk, de staat van het bouwwerk, het gebruik van het bouwwerk en het uitvoeren van bouw- en sloopwerkzaamheden.

2.5.3 Besluit kwaliteit leefomgeving

Het Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl) stelt de inhoudelijke normen voor gemeenten, provincies, waterschappen en het Rijk met het oog op het realiseren van de nationale doelstellingen en het voldoen aan internationale verplichtingen. In het Bkl zijn onder andere de instructieregels opgenomen die we moeten opnemen in het omgevingsplan.

2.5.4 Besluit activiteiten leefomgeving

Het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal) bevat regels om het milieu, waterstaatwerken, wegen en spoorwegen en cultureel erfgoed te beschermen. Dit besluit bepaalt over welke activiteiten in de fysieke leefomgeving door het Rijk regels worden gesteld en wat daarbij de verhouding is tussen algemene rijksregels en vergunningplichten. Ook regelt dit besluit welk bestuursorgaan bevoegd gezag is voor de algemene rijksregels.

2.6 Omgevingsvisie en programma's

Het gemeentelijke beleid voor onze fysieke leefomgeving is verwoord in de omgevingsvisie. Deze heeft de raad in juni 2021 vastgesteld. Hoewel sommige beleidskeuzes in de visie nog wat globaal en algemeen zijn, geven ze wel een basis voor het omgevingsplan.

Wanneer we als gemeente het belangrijk vinden dat er voor sommige onderwerpen het beleid verder wordt uitgewerkt, kunnen we er voor kiezen om een programma op te stellen. Bijvoorbeeld een programma wonen. Of een programma archeologie. De visie en de programma's samen vormen het beleid voor de fysieke leefomgeving welke vertaald moet worden in juridische regels in het omgevingsplan.

3 Het omgevingsplan

3.1 Inleiding

Als één van de kerninstrumenten van de Omgevingswet krijgt het omgevingsplan een hele prominente rol in het nieuwe stelsel. Net als de nu bekende bestemmingsplannen zorgt het omgevingsplan straks voor het juridisch borgen van de regels. Maar omdat deze regels straks betrekking hebben op de gehele fysieke leefomgeving en alle regels in het omgevingsplan een plek moeten krijgen is de reikwijdte van het omgevingsplan vele malen groter dan de huidige bestemmingsplannen.

Daarnaast kent elke gemeente straks maar één omgevingsplan voor haar hele grondgebied. Op dit moment beslaan ca. 54 bestemmingsplannen de gehele gemeente. Neem daarbij onze regels die betrekking hebben op de fysieke leefomgeving die in diverse verordeningen staan. Dan is het begrijpelijk dat het maken van een omgevingsplan geen eenvoudige opgave gaat zijn.

3.2 Evenwichtig toedelen van functies

Met het omgevingsplan moeten gemeenten komen tot een evenwichtige toedeling van functies aan een locatie. Dit is vastgelegd in artikel 4.2 lid 1 van de wet. Dat gaat veel verder dan het begrip 'goede ruimtelijke ordening' dat we nu kennen onder de Wet ruimtelijke ordening (Wro).

Dit toedelen kunnen we bereiken door:

- regels aan activiteiten te stellen voor (een gedeelte van) het grondgebied.
- functieaanduidingen met de toegelaten activiteiten (met regels) te koppelen gekoppeld aan locaties

Alle regels in het omgevingsplan moeten leiden tot deze evenwichtige toedeling. Hierbij moeten we rekening houden met alle betrokken belangen.

3.3 Bestuurlijke afwegingsruimte

Bestuurlijke afwegingsruimte is de beleidsruimte die overheden hebben om eigen afwegingen te maken over activiteiten in de fysieke leefomgeving. Algemeen geldt voor het benutten van de bestuurlijke afwegingsruimte dat de gemeente rekening houdt met de samenhang van de relevante onderdelen en aspecten van de fysieke leefomgeving en van de direct daarbij betrokken belangen.

Verder moet een gemeente bij het benutten van bestuurlijke afwegingsruimte rekening houden met andere bestuursorganen en daarmee afstemmen als dat nodig is.

Deze bestuurlijke afwegingsruimte zit op verschillende manieren straks in het omgevingsplan.

3.3.1 Instructieregels

Hogere overheden kunnen instructieregels opleggen die wij als gemeente moeten laten landen in ons omgevingsplan. Vaak zit hier wel enige ruimte voor uitwerking op lokaal niveau in. De instructieregels worden door het Rijk opgelegd via het Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl) en door de provincie in hun omgevingsverordening. In het Bkl staan instructieregels waar wij als gemeente rekening mee moeten houden bij het opstellen van een Omgevingsplan. Deze staan in hoofdstuk 5 en gaan over het waarborgen van de veiligheid, beschermen van de waterbelangen, de gezondheid en van het milieu, van landschappelijke of stedenbouwkundige waarden en cultureel erfgoed, behoud van ruimte voor toekomstige functies, behoeden van de staat en werking van infrastructuur of voorzieningen voor nadelige gevolgen van activiteiten, bevorderen van de toegankelijkheid van de openbare buitenruimte voor personen, de uitoefening van taken voor de fysieke leefomgeving.

Instructieregels zijn in drie vormen terug te vinden:

1. 'Betrekken bij' betekent in het kader van de instructieregel dat een overheid aandacht schenkt aan feiten of verwachtingen van feiten. De bestuurlijke afwegingsruimte is groot.
2. 'Rekening houden met' is een begrip in de instructieregels van het Rijk of Provincie. Het stuurt inhoudelijk de belangenafweging.
3. 'In acht nemen' betekent in het kader van de instructieregel dat een overheid aan die instructieregel móét voldoen.

Ook in de (concept) Omgevingsverordening van de provincie Noord-Brabant zijn in hoofdstuk 5 instructieregels opgenomen die van invloed gaan zijn op ons omgevingsplan.

3.3.2 Omgevingswaarden

Een omgevingswaarde is één van de instrumenten waarmee wij als gemeente ons beleid van uit onze omgevingsvisie of programma's kunnen uitvoeren. Deze moet objectief zijn vast te stellen en meetbaar zijn.

In feite zijn omgevingswaarden normen die de gewenste staat of kwaliteit van de fysieke leefomgeving als beleidsdoel vastleggen. Bijvoorbeeld de kwaliteit van de buitenlucht, de kwaliteit van water, of de toelaatbare belasting door geur of geluid. De omgevingswaarden zijn alleen bindend voor de overheid zelf. Het zijn dus normen en verplichtingen die we met name ons zelf opleggen, om tot uitvoering van ons gewenste beleid te komen. Er zijn wel manieren om omgevingswaarden ook juridisch bindend te maken. Bijvoorbeeld als voorschrift in een omgevingsvergunning of als algemene regel.

Omgevingswaarden zijn maatstaven voor de staat of kwaliteit van de fysieke leefomgeving of een onderdeel daarvan, of de toelaatbare belasting door activiteiten of toelaatbare concentratie of depositie van stoffen in de fysieke leefomgeving of een onderdeel daarvan.

3.3.3 Activiteiten of onderwerpen die het Rijk niet meer regelt

Met de inwerkingtreding van de Omgevingswet regelt het Rijk een aantal activiteiten en onderwerpen niet meer. Hiervoor kan de gemeente zelf regels stellen in het omgevingsplan en dus meer maatwerk leveren. Dit gaat onder andere over activiteiten die betrekking hebben op hotels, cafetaria's, muziektheaters, dagrecreatie, detailhandel, maneges, sporthallen, etc.

Om te voorkomen dat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet de rijksregels die nu gelden en straks in het omgevingsplan kunnen landen ineens niet meer van kracht zijn heeft het rijk de bruidsschat geïntroduceerd. In de bruidsschat zijn deze regels opgenomen en deze maakt straks onderdeel uit van het tijdelijke omgevingsplan. Hier wordt in 5.2 nader op ingegaan.

3.3.4 Maatwerkregels

Een maatwerkregel is een lokale uitwerking van een algemene regel van het Rijk of de provincie. Alleen wanneer ze de bevoegdheid hebben gekregen van een hoger bestuursorgaan, kunnen decentrale bestuursorganen maatwerkregels stellen. Met de maatwerkregels kunnen decentrale overheden de regels van hogere bestuursorganen toespitsen op de lokale situatie.

Niet alle maatwerkregels zijn mogelijk. Het bevoegd gezag kan alleen maatwerkregels stellen 'met het oog op de doelen van de wet'. Dit betekent dat het bevoegd gezag maatwerkregels moet kunnen motiveren vanuit bijvoorbeeld de woonbaarheid van het land of de bescherming en verbetering van het leefmilieu.

3.4 Reikwijdte van het omgevingsplan

De reikwijdte van het omgevingsplan is vele malen groter dan wij tot nu toe gewend zijn geweest bij bestemmingsplannen. Dit heeft in eerste instantie te maken met het begrip 'fysieke leefomgeving'. Dit containerbegrip is al weinig afgebakend en kan bijna alles wat we kunnen zien bevatten. Hier is in paragraaf 2.3 al op ingegaan.

In het Omgevingsbesluit (Ob) is bepaald welke onderdelen er verplicht zijn om op te nemen in het omgevingsplan. Volgens artikel 2.1 lid 1 van het Omgevingsbesluit worden in ieder geval in het omgevingsplan regels opgenomen over activiteiten die de leefomgeving of onderdelen daarvan wijzigen. Onder het wijzigen van onderdelen van de fysieke leefomgeving of het gebruik daarvan wordt verstaan:

- gebruik van natuurlijke hulpbronnen;
- activiteiten waardoor emissies, hinder of risico's worden veroorzaakt;
- nalaten van activiteiten; en
- gevolgen voor de mens voor zover die lopen via de fysieke leefomgeving

3.5 Welke regels komen er niet in het omgevingsplan?

Het omgevingsplan bevat straks de gemeentelijke regels voor activiteiten die betrekking hebben op de fysieke leefomgeving. Alle regels die onderdelen van de fysieke leefomgeving wijzigen moeten in het omgevingsplan komen. Dit is bepaald in artikel 2.1 eerste lid van het Omgevingsbesluit. Gezien de breedte van het begrip fysieke leefomgeving is dus te verwachten dat de regels in een omgevingsplan

op heel veel activiteiten betrekking gaan hebben. Van het kappen van een boom, tot het veranderen van het gebruik van een pand, tot de bouw van hele woonwijken.

Maar ook belangrijk is om te weten welke onderwerpen er dus niet in het omgevingsplan geregeld mogen worden. Dit wordt in eerste instantie bepaald door de reikwijdte van de Omgevingswet. Die heeft betrekking op de fysiek leefomgeving. (artikel 1.2 en 2.4 Ow). Maar in het Omgevingsbesluit (artikel 2.1 lid 2) is opgenomen welke onderwerpen er in ieder geval niet in het omgevingsplan mogen komen:

- het bedrijfsmatig voeren van een seksinrichting (artikel 151a Gemeentewet)
- openbare orde (artikel 151b, 151c en 172 Gemeentewet)
- het veroorzaken van hinder voor omwonenden (artikel 151d Gemeentewet)
- het ophouden van groepen van personen (artikel 154a Gemeentewet)
- straffen bij overtreding van de regels (artikel 154 en 154b Gemeentewet)
- openbare samenkomsten en vermakelijkheden (artikel 172, lid 2 Gemeentewet)
- gemeentelijke belastingen (artikel 216 Gemeentewet)

Daarnaast zijn er nog de volgende regels die niet in het omgevingsplan mogen:

- Regels over onderwerpen die in andere regelgeving uitputtend zijn geregeld (artikel 1.4 Ow).
- Regels die afwijken van het Bal, Bbl of een omgevingsverordening en waarbij het niet mogelijk is maatwerkregels in het omgevingsplan op te nemen (artikel 4.6, derde lid Ow).
- Regels die de infrastructuur van het Rijk belemmeren (artikel 5.163 Bkl).

3.6 Hoe komen we tot een omgevingsplan?

Er zijn diverse mogelijkheden om in de periode tot eind 2029 te komen tot een omgevingsplan. Aan alle manieren kleven voor- en nadelen.

3.6.1 In één keer een gemeente dekkend omgevingsplan

Juridisch en technisch gezien is het mogelijk om in één keer een omgevingsplan te maken voor de gehele gemeente en die ook in een keer door de raad vast te laten stellen. Deze methode geeft de beste mogelijkheid om tot een integrale werkwijze te komen en biedt de beste mogelijkheid om te komen tot uniformiteit in de systematiek en regels van het plan. De omvang en complexiteit van het omgevingsplan maakt dat deze methode in de praktijk bijna onwerkbaar is. De taak die op ons afkomt is omvangrijker dan de actualisatie van alle bestemmingsplan bij de invoering van de huidige Wet ruimtelijke ordening (Wro). Ook daar heeft de organisatie enkele jaren over gedaan. Deze manier van opbouwen van het omgevingsplan wordt vanuit de organisatie dan ook niet gezien als een realistische optie.

3.6.2 Themagewijs opbouwen

De nieuwe wet geeft de mogelijkheid om het omgevingsplan gefaseerd op te bouwen. Welke fases je daarvoor kiest en hoe je die afbakt is een eigen keuze. Dit kan je doen door te kiezen voor een opbouw per thema. Bijvoorbeeld wonen, groen, water, erfgoed. Het voordeel hier van is de thema's kunnen aanhaken op bestaande beleidsthema's en bestaande beleidscyclus. Zo is het makkelijker in het plan in te springen op trends en ontwikkelingen binnen die thema's.

Nadeel. De integrale werkwijze is beperkt tot het beleidsthema. Op locatieniveau komen thema's samen. Een omgevingsplan moet voorzien in een regeling voor alle toegestane functies en activiteiten. Het risico ontstaat dat er een ratjetoe aan regelingen ontstaat. Benoemen van thema's is vaak lastig. Er is vaak overlap en niet altijd duidelijk in welke thema bepaalde regels terug zouden moeten komen.

Themagewijs opbouwen is juridisch wel mogelijk. Maar themagewijs afbreken van het tijdelijke omgevingsplan is vaak lastig of soms zelf niet mogelijk. De kans dat er hierdoor een aantal jaren een heel onoverzichtelijk pallet aan regels naast elkaar gehanteerd moet worden is vrij groot.

De voordelen lijken in dit geval dan ook niet op te wegen tegen nadelen. Daarom wordt deze methode ook ambtelijke niet voorgestaan.

3.6.3 Gebiedsgewijs opbouwen

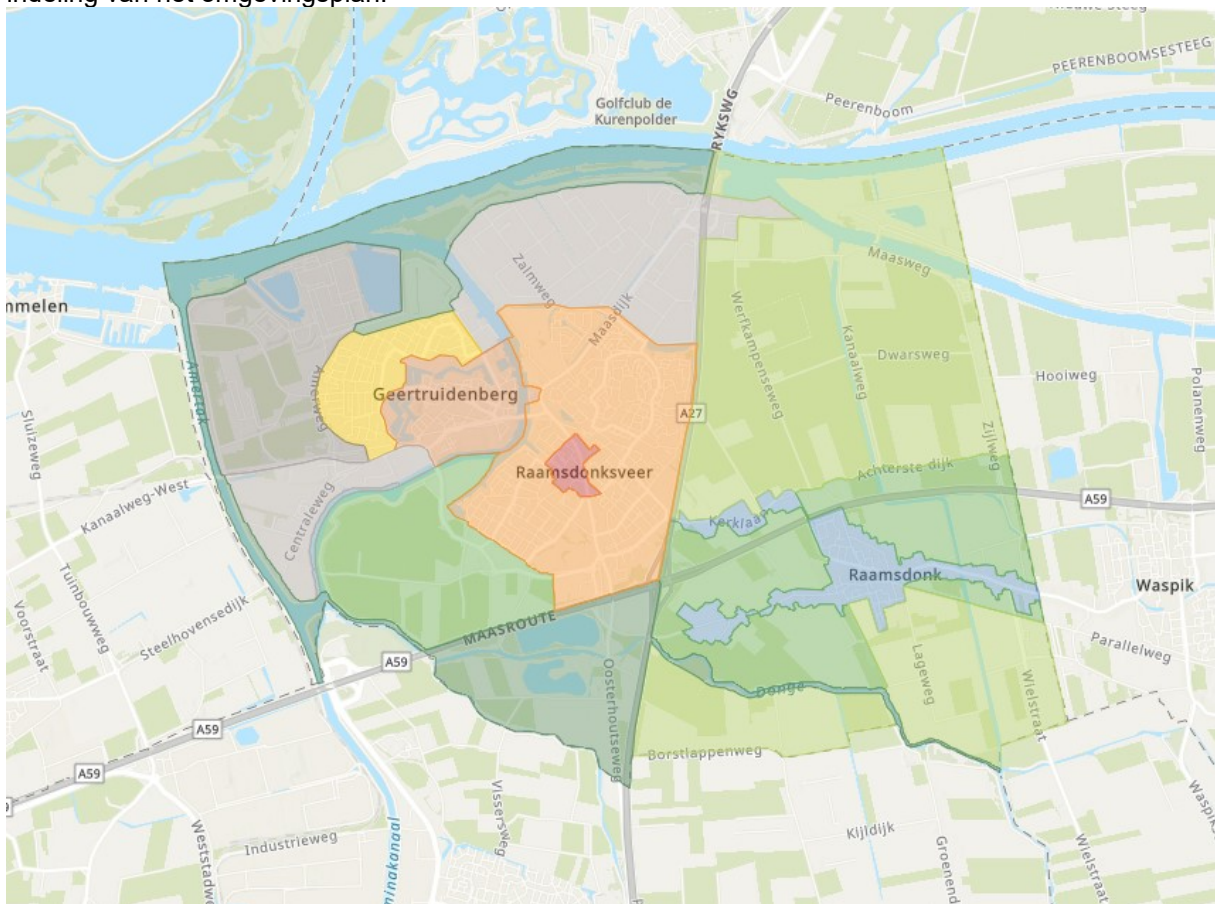
Gefaseerd opbouwen van je omgevingsplan kan ook per gebied. Door te kiezen voor gebieden met een ruimtelijke samenhang is het mogelijk om voor zo'n gebied een set integrale regels te maken. De samenhang en uniformiteit bewaken van de regels tussen de gebieden is de grootste uitdaging wanneer voor deze methode wordt gekozen.

Omdat het opbouwen hiermee in afgebakende stukken opgeknipt kan worden is te verwachten dat de grote bulk werk hiermee voor de organisatie behapbaar wordt. Maak ook voor de gemeenteraad levert een gebiedsgerichte opbouw meer overzicht.

In tegenstelling tot themagericht opbouwen kan het tijdelijke omgevingsplan makkelijker gebiedsgericht worden afgebroken. Wanneer een deelgebied is afgerond komt dit volledig ter vervanging van het tijdelijke omgevingsplan voor dat deelgebied.

Een ander bijkomend voordeel is de planning. Het tijdelijke omgevingsplan bestaat uit alle vigerende bestemmingsplannen, verordeningen en de bruidsschat. Een groot deel van de vigerende bestemmingsplannen zijn relatief verouderde plannen. Door per deelgebied een stuk omgevingsplan te maken en daarmee het tijdelijke omgevingsplan te vervangen kunnen we op relatief korte termijn aan achterstallig onderhoud gaan doen.

Gebiedsgericht opbouwen krijgt dan ook vanuit de organisatie de voorkeur. De omgevingsvisie vormt een veel opzichten de basis voor het omgevingsplan. De gebieden uit de visie zijn een prima basis de indeling van het omgevingsplan.

Keuze 1:

We bouwen het omgevingsplan gebiedsgericht op

3.6.4 Pilot Dombosch

Al ruime tijd zijn we als gemeente bezig om in en rond Dombosch te oefenen met verschillende aspecten van de Omgevingswet. In voorbereiding op de uiteindelijke omgevingsvisie is voor Dombosch een visie opgesteld, waarbij veelvuldig is geoefend met de betrokkenheid van bewoners, bedrijven en andere belanghebbende.

Voor de verschillende aspecten en opgaves die uit die visie naar voren zijn gekomen willen ook de juiste juridische kaders gevormd hebben. Een bestemmingsplan onder de huidige Wet ruimtelijke ordening is hiervoor te beperkend. Om die reden is Dombosch aangemeld als pilot locatie onder Crisis en herstelwet. Hiermee kan voor Dombosch een bestemmingsplan met verbrede reikwijdte worden opgesteld.

De voorbereidingen om tot zo'n bestemmingplan te komen zijn al enige tijd geleden opgestart. Maar door personele problemen en prioritering van beschikbare capaciteit ligt deze voorbereiding al een ruime tijd stil. Naar verwachting zijn deze personele problemen niet opgelost voor september van dit jaar. De invoering van de Omgevingswet staat nog steeds gepland voor 1 juli 2022 en komt dus snel dichterbij. De tijd, financiële middelen en energie die nog nodig zijn om de pilot Dombosch af te ronden kunnen daarom beter benut worden om Dombosch als eerste gebied aan te wijzen waar wij als gemeente het omgevingsplan voor op gaan stellen.

Keuze 2:

Dombosch behoudt zijn pilot status en wordt het eerste deel om te gaan oefenen met het opstellen van een omgevingsplan.

3.6.5 Prioritering opbouw

De prioritering van de rest van de gebieden zal voornamelijk ingegeven worden door de actualiteit van de huidige bestemmingsplanvoorraad. Een deel van de bestemmingsplannen is ouder dan 10 jaar en is nog geen IMRO gecodeerd plan. Hierdoor zijn deze plannen 'slechts' als PDF te bekijken op ruimtelijkeplannen.nl. Hiermee voldoen we aan de minimale digitaliseringsverplichting die nu onder de Wro geldt. Dit is voldoende om bij de invoering van de Omgevingswet de bestemmingsplannen te raadplegen. Dit voldoet echter in geen enkel opzicht aan de doelstellingen van de wet.

Om die reden is het voorstelbaar dat de deelgebieden die nog onvoldoende digitaal ontsloten zijn eerder worden opgepakt dan deelgebieden die nu al voldoen aan de IMRO standaarden. Dit zijn de volgende gebieden:

- Woonwijk Raamsdonksveer Noord
- Woonwijk Raamsdonksveer Zuid
- Woonwijk Geertruidenberg Noordwest
- Bedrijventerrein Gasthuiswaard
- Amergebied, inclusief centrale
- Bedrijventerrein Rivierkade Geertruidenberg
- Raamsdonk
- De Pontonnier (wordt nog vastgesteld voor inwerkingtreding Ow)

De actuelere delen van de gemeente kunnen daarna volgen. Dat zijn de gebieden:

- Buitengebied
- Centrum Geertruidenberg
- Centrum Raamsdonksveer
- Bedrijventerrein de Pontonnier

Woongebieden zijn in het algemeen minder dynamisch en aan veranderingen onderhevig dan bijvoorbeeld bedrijventerreinen of een buitengebied. Voor dit soort gebieden is actualisering van het planologische regiem en het bieden van eventueel maatwerk voor ontwikkelingen van groter belang dan voor een gemiddelde woonwijk. Door na het eerste oefenjaar 2022, waarin je een omgevingsplan voor een bedrijventerrein opstelt, in 2023 ook te beginnen met kern Raamsdonk. Krijgen we als

organisatie ook meer kennis van het omgevingsplan bij andere activiteiten. Omdat in Raamsdonk veel verschillende activiteiten voorkomen op een relatief klein gebied. Bijvoorbeeld wonen, horeca, detailhandel, maatschappelijke activiteiten.

De gebiedsindeling voor het omgevingsplan gaat zoveel mogelijk de indeling volgen zoals deze in de omgevingsvisie is geïntroduceerd.

Dit afwegende zou de prioritering in deelgebieden er als volgt uit zien:

	Deelgebied	Startjaar	Verwachte afronding
1	Dombosch	2022	2023
2	Gasthuiswaard	2023	2024
3	Rivierkade en Pontonnier	2023	2024
4	Raamsdonk	2023	2024
5	Amergebied	2024	2026
6	Raamsdonksveer	2024	2025
7	Geertruidenberg	2024	2025
8	Agrarisch gebied met waarden* Agrarisch gebied open landschap* Natuurgebieden*	2025	2027
9	Centrum Raamsdonksveer	2026	2027
10	Centrum Geertruidenberg	2026	2027

* Buitengebied

Omdat het opstellen van een omgevingsplan voor iedereen nog pionieren is en omdat juridische afbakening op grond van jurisprudentie nog gevormd moet worden, moeten we niet de illusie hebben dat we het de eerste keer gelijk goed doen. Wanneer een deelgebied aan de raad wordt voorgelegd voor vaststelling, is het zeer aannemelijk dat we bij dat besluit gelijk voorstellen om wijzigingen of aanvullingen door te voeren in eerder vastgestelde delen.

Keuze 3:

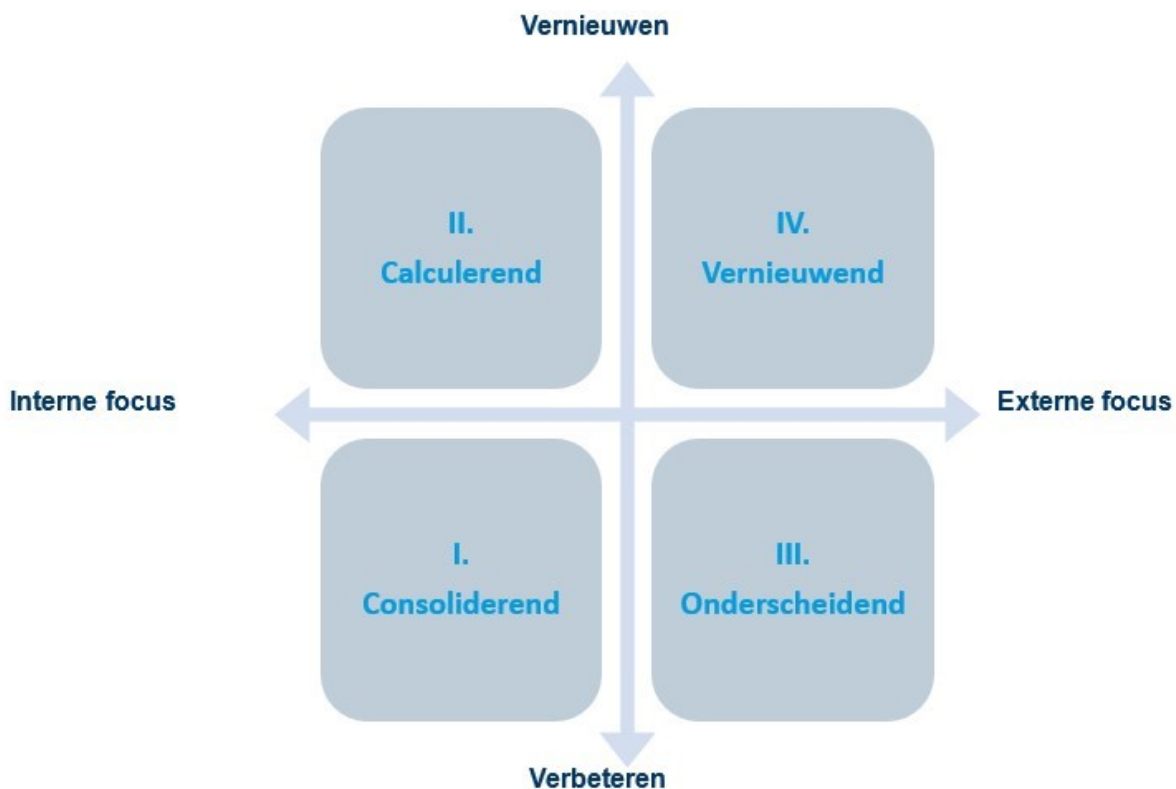
Na Dombosch krijgen de gebieden die nu niet IMRO-gecodeerd zijn prioriteit.

3.7 Ambitieniveau

3.7.1 Ambitiebepaling implementatie

Een van de eerste bestuurlijke besluiten die zijn genomen rondom de implementatie van de Omgevingswet was het vaststellen van het koersdocument door de gemeenteraad op 15 juli 2018. De input van het koersdocument en de gekozen ambities die hier in zijn opgenomen zijn een resultaat van onder andere de workshop 'raad in beraad' uit oktober 2017.

Het bepalen van de veranderambitie is een essentieel onderdeel van het koersdocument. Veranderambities zijn grofweg in vier segmenten te onderscheiden.

- I. Consoliderend: de wet wordt gebruikt om de noodzakelijke wetswijzigingen door te voeren.
- II. Calculerend: de gemeente komt alleen in beweging waar de Omgevingswet aanwijsbaar voordeel oplevert en waar verandering wordt nagestreefd.
- III. Onderscheidend: de gemeente gebruikt de wet lokaal om op onderdelen het verschil te maken.
- IV. Vernieuwend: de gemeente gebruikt de Omgevingswet voor een forse vernieuwingsslag.

Voor de implementatie van de wet heeft de raad aangegeven gebruik te willen maken van de vernieuwende mogelijkheden die de wet biedt. **Vernieuwend** als invoeringsstrategie is dan ook de stip op de horizon voor het algehele traject van de implementatie. De bestuurlijke ambities worden vertaald in het proberen zo vroeg mogelijk ondernemers en inwoners te betrekken bij het proces, een gebiedsgerichte aanpak, vermindering van regels en verbetering van dienstverlening.

Maar terecht is in het koersdocument ook opgemerkt dat er nog veel onzeker was voor de raad bij deze positiebepaling, omdat de gevolgen van de wet in 2018 nog vrij abstract waren.

3.7.2 Ambitieniveau omgevingsplan

Bij het opstellen van het nieuwe omgevingsplan moet het ambitieniveau altijd in het achterhoofd worden gehouden. Maar het omgevingsplan is de plek waar het ambitieniveau concreet tot uiting moet komen in regelgeving, en dus direct gevolgen heeft voor bestuurders, de ambtelijke organisatie, inwoners en bedrijven. Voor alle partijen zijn de gevolgen nog steeds lastig te overzien.

De pilot status die bedrijventerrein Dombosch heeft gekregen in het gehele implementatietraject kan nog steeds gebruikt worden om inzicht te krijgen in de (on)mogelijkheden die nieuwe wet ons geeft bij het opstellen van een omgevingsplan. Op dat moment worden consequenties duidelijk. Organisatorische consequenties, financiële consequenties, maar ook bestuurlijke- en procedurele consequenties.

Dit plan van aanpak is het leidende document in de opmaat naar het op te stellen omgevingsplan, maar geeft nog geen antwoord op alle keuze die gemaakt moeten worden. Doordat we het

omgevingsplan gebiedsgericht opbouwen en de gebieden gefaseerd aanpakken, creëren we voor ons zelf de mogelijkheid om per fase en per deelgebied te bekijken of het ambitieniveau haalbaar is en wat de gevolgen zijn. Met name door te leren van eerdere fases.

Bij het opstellen bekijken we of het ambitieniveau gelijk gehaald kan worden. Een beleidsneutraal omgevingsplan is vanwege de snelheid en de beperkte complexiteit een keuze. Hiermee is het mogelijk om sneller en eenvoudiger aan onze wettelijke taak te voldoen. Dit sluit echter in geen geval aan op het gestelde ambitieniveau en de doelstelling van de wet. Toch is het voorstelbaar dat wij vanwege de complexiteit van de nieuwe wet en capaciteit van de ambtelijke organisatie bij het opstellen niet op alle aspecten in het omgevingsplan volledig het gekozen ambitieniveau kunnen na streven. Voor sommige ambities is het ook noodzakelijk om eerst het beleid geactualiseerd te hebben. Nieuw beleid vertalen in nieuwe juridische regels geeft een vernieuwend omgevingsplan. Een omgevingsplan is een levendig document dat, wanneer het noodzakelijk is, bijgesteld kan worden. (zie ook 3.7. Actualisering). De stip op de horizon is duidelijk, hoe snel we bij de stip willen komen nog niet. Waar mogelijk steken we het omgevingsplan zo vernieuwend mogelijk in. Maar we gaan stapsgewijs naar het ambitieniveau toe werken.

Keuze 4:

Waar mogelijk is het omgevingsplan vernieuwend. Maar we accepteren dat dit niet op alle onderdelen gelijk mogelijk is.

3.8 Actualisering

3.8.1 Vervallen 10 jaar termijn

De Wet ruimtelijke ordening kende een verplichting om bestemmingsplannen elke tien jaar te actualiseren. Een vergelijkbare verplichting kent de Omgevingswet niet. In de wet wordt namelijk uitgegaan dat gemeente voortdurend zorgen voor het actueel houden van het plan en zo nodig het plan op onderdelen aanpast. Wanneer de samenleving daarom vraagt kunnen onderdelen of regels aangepast worden. Ook is inspelen op onvoorziene ruimtelijke ontwikkelingen makkelijker.

Aanpassing is dan ook alleen nodig voor die onderdelen die aanpassing behoeven. Delen die nog actueel zijn blijven ongewijzigd, ongeacht de leeftijd dat een dergelijke regel al bestaat. Aandacht en capaciteit kan dus gericht worden op die onderdelen die gewijzigd moeten worden en zijn niet nodig voor onnodig actualiseren van andere onderdelen.

3.8.2 Verwerken vergunningen

Afwijken van een omgevingsplan zal in veel gevallen met een omgevingsvergunning mogelijk gemaakt worden. Artikel 4.17 van de Omgevingswet geeft gemeenten wel de verplichting om omgevingsvergunningen die een buitenplanse omgevingsplanactiviteit mogelijk maken in het omgevingsplan te verwerken. Met een delegatiebesluit kan hier een praktische uitwerking aangegeven worden. Hier wordt in 6.3.2 nog op ingegaan.

In de overgangsfase is deze verplichting nog niet van toepassing. Dus pas na 2029 zijn we verplicht om omgevingsvergunning in het omgevingsplan te verwerken. Uiteraard kunnen omgevingsvergunningen in afwijking van het omgevingsplan direct meegenomen worden bij de deelluitwerkingen van het omgevingsplan.

3.8.3 Eén- of twee jaarlijkse onderhoudsronde

Gezien de verplichting tot het verwerken van omgevingsvergunningen en de zorgplicht in het actueel houden van het omgevingsplan is het zeer aannemelijk dat er een één- of tweejaarlijkse onderhoudsronde komt. Het is als organisatie dus belangrijk om hier rekening mee te houden op financieel vlak en qua capaciteit.

Keuze 5:

Met een één- of twee jaarlijkse onderhoudsronde houden het omgevingsplan actueel en voldoen we aan onze verplichting om omgevingsvergunningen binnen 5 jaar te werken.

4 Opbouw van een omgevingsplan

4.1 De onderdelen

In een aantal zaken is een omgevingsplan wel te vergelijken met een bestemmingsplan. Net als bij een bestemmingsplan bestaat een omgevingsplan straks uit drie onderdelen:

1. Toelichting
2. Regels
3. Verbeelding

De regels en de verbeelding zijn wettelijk verplichte onderdelen van het omgevingsplan. Deze vormen dan ook het juridische kader. Een toelichting bij het omgevingsplan is vanuit de Omgevingswet niet verplicht om op te stellen. Maar vanuit de verplichting in de Awb om tot een deugdelijke motivering te komen is een toelichting noodzakelijk om tot verantwoording van keuzes te komen die aan besluitvorming ten grondslag liggen. Een omgevingsplan zonder toelichting is dan ook bijna niet voorstelbaar. Het zou als bestuurder/besluitvormer dan ook altijd wenselijk moeten zijn om tot een gedegen besluit te komen. De vorm van een toelichting is wel vrij.

De vergelijking met een bestemmingsplan is in vele opzichten niet terecht. Is het niet om de reikwijdte van een omgevingsplan dat vele malen groter is dan bij een bestemmingsplan, dan is het wel om de vorm die een omgevingsplan heeft. Een omgevingsplan krijgt veel meer de verschijningsvorm van een verordening en lijkt daarin minder op een bestemmingsplan dan men zou verwachten. Dit is ook niet gek, als diverse regels uit onze verordeningen een plek moeten gaan krijgen in het omgevingsplan.

4.2 Casco en staalkaarten

4.2.1 Algemeen

Alle gemeente in Nederland worstelen sinds de komst van de Omgevingswet met de vraag hoe het omgevingsplan er uit komen te zien. Wat staat er in? Hoe omschrijf je dat, welke keuzes maak je? Vanuit de VNG zijn er veel handvaten aangereikt, zodat niet elke gemeente zelf het wiel hoeft uit te vinden. Waar de Wro nog de doelstelling had om tot standaardisering van bestemmingsplannen te komen en dit doel ook nog eens wettelijk was verankerd, heeft de Omgevingswet die intentie niet. Toch zijn herkenbaarheid en structuur belangrijke onderdelen voor een omgevingsplan. Zo blijven onderdelen makkelijk te vinden.

4.2.2 Casco omgevingsplan

Vanuit de VNG is een casco voor het omgevingsplan aangereikt. Dit casco biedt de eerste structuur, en dus herkenbaarheid. Het casco heeft betrekking op het regel deel van het plan. De VNG heeft als doel voor ogen gehad om gemeenten te ondersteunen bij het maken van een omgevingsplan en de opgave hiertoe zichtbaarder, hanteerbaarder en vooral doenbaar te maken. Als gemeente Geertruidenberg zullen wij dan ook zoveel mogelijk proberen aan te sluiten bij het casco dat door de VNG is aangedragen.

Het casco geeft in eerste instanties hoofdstukken. Hoofdstuk 1 zijn de algemene bepalingen zoals begrippen etc. Eenduidigheid in begrippen gaat een groot voordeel opleveren ten opzichte van de huidige situatie, waarin begrippen per bestemmingsplan, verordening of wettelijke regeling weer anders kunnen zijn. Met name afstemming van begrippen tussen RO en milieu zouden tot minder onduidelijkheid moeten gaan leiden.

Hoofdstuk 2 beschrijft de doelen van het omgevingsplan. Belangrijke doelen die een omgevingsplan nastreeft komen direct voort uit de maatschappelijke doelen van de wet, zoals verwoord in artikel 3.1 van de Omgevingswet. Maar ook uit de uitoefening van onze taken en bevoegdheden, zoals verwoord in artikel 2.1 van de wet. Ook kunnen er doelen opgenomen zijn voor een bepaald gebied of een bepaald thema.

Als er omgevingswaarde in een omgevingsplan worden opgenomen krijgen die ook een plek in hoofdstuk 2. In 4.3 wordt hier verder op ingegaan.

Wanneer voor het nastreven van omgevingswaarden een programma met programmatische aanpak nodig is, krijgt deze een plek in hoofdstuk 3. Wij zullen in de meeste gevallen te maken krijgen met niet verplichte programma's. Dus programma's die als uitwerking van (sectoraal) beleid bedoeld zijn. Deze krijgen geen directe plek in het omgevingsplan.

In hoofdstuk 4 worden onderdelen van de fysieke leefomgeving aangewezen, als dit nodig is voor verdere bepaling van het toepassingsbereik van het omgevingsplan. Denk hierbij aan afbakeningen van bijvoorbeeld 'bebouwde kom', of 'cultureel erfgoed', of 'stillegebieden'.

Hoofdstuk 5 is de plek in het omgevingsplan waar de activiteiten worden omschreven. Artikel 4.1 lid 1 van de Omgevingswet stelt dat in het omgevingsplan regels kunnen worden gesteld aan activiteiten die gevolg (kunnen) hebben voor de fysieke leefomgeving. En volgens 4.2 bevat het omgevingsplan in ieder geval regels voor het evenwichtig toedelen van functies. Door activiteiten evenwichtig over locaties te verdelen, wordt voldaan aan dit evenwichtig toedelen.

Hoofdstuk 5 is dus waarschijnlijk het meest belangrijke onderdeel van het omgevingsplan. Hoe die activiteiten geregeld gaan worden moet per activiteit en locatie bepaald worden. Globale regels, gedetailleerde regels, specifieke zorgplicht, maatwerkregels, meldingsplicht, omgevingsvergunning? In 4.4 gaan we verder in op de ontwerpkeuzes die bij een omgevingsplan komen kijken.

Let wel op, is er voor een activiteit helemaal niks geregeld, dan is deze zonder meer toegestaan.

De andere hoofdstukken regelen zaken zoals de financiële bepalingen, handhaving, monitoring, overgangsrecht en slotbepalingen.

4.2.3 *Staalkaarten*

Naast het casco heeft de VNG ook staalkaarten opgesteld. Waar het casco structuur biedt voor het omgevingsplan, geven de staalkaarten handvatten voor de (juridische) regels van het omgevingsplan. Er zijn verschillende staalkaarten ontwikkeld. Een aantal staalkaarten zijn gebiedsgericht. Bijvoorbeeld de staalkaarten:

- Centrum stedelijk gebied
- Bestaande woonwijken
- Buiten centrum stedelijk gebied
- Bedrijventerreinen
- Buitengebied

Maar er zijn ook staalkaarten ontwikkeld die meer themagericht zijn. Met name omdat dit thema's zijn die zich veelal niet beperken tot één gebied. Dit zijn bijvoorbeeld de staalkaarten:

- Bedrijfsmatige activiteiten
- Energietransitie
- Integratie van verordeningen (2 delen)

De staalkaarten in combinatie met het casco moet ons als gemeente de komende jaren houvast gaan bieden in de complexe puzzel. Omdat de staalkaarten landelijk openbaar beschikbaar zijn zullen veel gemeenten hier gebruik van maken. Maar bovenal zijn veel adviesbureaus betrokken geweest bij het opstellen van de staalkaarten. Of kennen zij de inhoud van de staalkaarten. Wanneer wij als gemeente Geertruidenberg het casco en de staalkaarten zoveel mogelijk omarmen maken het wij het makkelijker voor adviesbureaus die ons gaan ondersteunen in het opstellen van het omgevingsplan, om aan te haken op de 'Bergse-methode'.

Keuze 6:

Het VNG casco voor het omgevingsplan en de staalkaarten vormen de basis voor het omgevingsplan in Geertruidenberg stijl.

4.3 Doelen

Voorafgaand aan het opstellen van het omgevingsplan is het noodzakelijk dat we als gemeente onze doelen duidelijk hebben die in het omgevingsplan een plek moeten krijgen. Artikel 1.3 en 2.1 uit de wet zijn hier in leidend.

Artikel 1.3 omvat de maatschappelijke doelen van de Omgevingswet.

Deze wet is, met het oog op duurzame ontwikkeling, de woonbaarheid van het land en de bescherming en verbetering van het leefmilieu, gericht op het in onderlinge samenhang:

- a. *bereiken en in stand houden van een veilige en gezonde fysieke leefomgeving en een goede omgevingskwaliteit, en*
- b. *doelmatig beheren, gebruiken en ontwikkelen van de fysieke leefomgeving ter vervulling van maatschappelijke behoeften.*

Artikel 2.1 beschrijft de taken die overheden hebben bij het uitoefenen van hun bevoegdheid.

1. *Een bestuursorgaan van een gemeente, een provincie of het Rijk of, met inachtneming van de Waterschapswet, van een waterschap oefent zijn taken en bevoegdheden op grond van deze wet uit met het oog op de doelen van de wet, tenzij daarover specifieke regels zijn gesteld.*
2. *Het bestuursorgaan houdt daarbij rekening met de samenhang van de relevante onderdelen en aspecten van de fysieke leefomgeving en van de rechtstreeks daarbij betrokken belangen.*
3. *Bij de op grond van deze wet gestelde regels kan de toepassing van het eerste en tweede lid worden uitgewerkt of begrensd. Deze uitwerking of begrenzing kan in ieder geval betrekking hebben op:*
 - a. *het waarborgen van de veiligheid,*
 - b. *het beschermen van de gezondheid,*
 - c. *het beschermen van het milieu,*
 - d. *het duurzaam veiligstellen van de openbare drinkwatervoorziening,*
 - e. *het beschermen van landschappelijke of stedenbouwkundige waarden,*
 - f. *het behoud van cultureel erfgoed,*
 - g. *het behoud van de uitzonderlijke universele waarde van werelderfgoed,*
 - h. *de natuurbescherming,*
 - i. *het tegengaan van klimaatverandering,*
 - j. *de kwaliteit van bouwwerken,*
 - k. *de evenwichtige toedeling van functies aan locaties,*
 - l. *het behoeden van de staat en werking van infrastructuur voor nadelige gevolgen van activiteiten,*
 - m. *het beheer van infrastructuur,*
 - n. *het beheer van watersystemen,*
 - o. *het beheer van geobiologische en geothermische systemen en ecosystemen,*
 - p. *het beheer van natuurlijke hulpbronnen,*
 - q. *het beheer van natuurgebieden,*
 - r. *het gebruik van bouwwerken,*
 - s. *het bevorderen van de toegankelijkheid van de openbare buitenruimte voor personen.*
4. *Bij de evenwichtige toedeling van functies aan locaties wordt in ieder geval rekening gehouden met het belang van het beschermen van de gezondheid.*

De vraag is hoe gaan wij in ons omgevingsplan voldoen aan de maatschappelijke doelen van de wet en voldoen we daarmee ook aan de taken die wij als gemeente hebben toebedeeld gekregen?

4.4 Keuzes

Het opstellen van een omgevingsplan is ook het maken van keuzes. Keuzes die essentieel zijn voor de vorm en inhoud van het omgevingsplan. De ontwerp vragen die de VNG in een (online) ontwerp tool heeft gegoten vormen een goede basis om tot deze keuzes te komen.

4.4.1 Stap 1

In de eerste stap wordt bekeken wat je in een omgevingsplan wilt regelen en waarom. Dit heeft onder andere te maken met de doelen die je als gemeente stelt, de kaders die vanuit de omgevingsvisie zijn meegegeven en de vraag waar we als gemeente allemaal van willen zijn. Dus wat zijn de onderwerpen die het bestuur naar zich toe trekt en wat wordt overgelaten aan de markt.

4.4.2 Stap 2

In stap 2 moeten we ons zelf de vraag stellen wat we moeten en kunnen regelen in het plan. De reikwijdte van de wet is hierin belangrijk. Hier is in paragraaf 2.3 en 3.4 al op ingegaan. Maar ook kunnen instructieregels of rechtstreeks werkende regels van bijvoorbeeld Rijk of provincie de inhoud van het omgevingsplan beïnvloeden. De provincie heeft in haar Omgevingsverordening instructieregels opgenomen. Het Rijk heeft bijvoorbeeld in het Bal en Bkl algemene regels opgenomen die direct doorwerken voor het omgevingsplan.

4.4.3 Stap 3

De derde stap gaat over de keuze hoe we dingen willen regelen. Willen we juist iets uitsluiten of juist iets toestaan? Kies je er dus voor om niets te regelen, een algemene regel op te nemen of om bijvoorbeeld juist een vergunningplicht op te leggen.

Het vernieuwende karakter van het omgevingsplan dat we nastreven wil niet zeggen dat we maar zo vaak mogelijk voor 'niet regelen' moeten kiezen. Er kunnen genoeg redenen zijn om wel iets te willen regelen. Met algemene regels en de zorgplicht hebben we meer mogelijkheden dan we nu gewend zijn het omgevingsrecht.

4.4.4 Keuzes zijn niet voor altijd

Het afwegen van deze keuzes moet per gebied en thema worden gedaan. Het is dus niet haalbaar en zinvol omdat nu in dit plan van aanpak te doen. Per uitwerking zal op het juiste moment hierover nagedacht moeten worden en waar nodig met de raad bediscussieerd worden.

Belangrijk om in het achterhoofd te houden is dat keuzes die gemaakt worden, geen keuzes voor altijd zijn. Het omgevingsplan is een document dat een vertaling is van het ambitieniveau en de keuzes van dat moment. Wanneer er aanleiding voor is kunnen onderdelen van het omgevingsplan weer aangepast worden en kunnen de keuzes opnieuw tegen het licht worden gehouden.

Keuze 7:

Inhoudelijke keuzes maken we bij het opstellen van de deelaspecten van het omgevingsplan.

4.5 Procedure

Voor het vaststellen (of wijzigen) van een omgevingsplan geldt de openbare voorbereidingsprocedure volgens afdeling 3.4 uit de Algemene wetbestuursrecht. (Awb). Hiermee wijkt de procedure nauwelijks af van wat we gewend zijn bij een bestemmingsplan.

De procedure kent 3 stappen:

1. **Bekendmaking:** de gemeente maakt bekend dat ze het omgevingsplan gaat wijzigen en stelt eventueel een milieueffectrapport (MER) op.
2. **Ter inzage:** de gemeente geeft kennis van het ontwerp-omgevingsplan en legt het ter inzage (6 weken). Iedereen kan daarna zienswijzen inbrengen.
3. **Vaststelling:** De gemeenteraad stelt het omgevingsplan vast.
Wanneer er geen zienswijzen zijn ingebracht, stelt de gemeente binnen 4 weken na afloop van de zienswijzen termijn het Omgevingsplan vast.

Na vaststelling van het plan moet het besluit bekend gemaakt worden. Hier moet minimaal 2 weken tussen zitten, behalve als het om een ongewijzigde vaststelling gaat, GS geen zienswijzen heeft ingediend of als GS heeft aangegeven dat het plan eerder ter inzage mag.

4 weken na de bekendmaking van het besluit treedt het plan in werking, tenzij de gemeente moet aangeeft dat het plan later in werking treedt.

4.6 Voorbereiding, kennisgeving & participatie

4.6.1 Uitgangspunten

Voor dat er wordt begonnen met het schrijven van een deeluitwerking van het omgevingsplan is er de nodige voorbereiding. Per deeluitwerking is een eigen plan van aanpak of uitgangspuntennotitie wenselijk. Deze uitgangspunten worden aan de raad voorgelegd. Hiermee voorkomen we dat de raad nu al keuzes moet gaan maken, terwijl er nog veel onzekerheden zijn. Maar ook kunnen keuzes per deeluitwerking anders zijn. Het voorleggen van een uitgangspuntennotitie per deel uitwerking is daarom wenselijke en noodzakelijk.

4.6.2 Kennisgeving

Voor het wijzigen van het omgevingsplan moeten wij altijd een uniforme voorbereidingsprocedure volgen. De eerste stap die hier bij hoort is het via een kennisgeving bekend maken dat wij voornemens zijn om een omgevingsplan te gaan wijzigen. Een belangrijk onderdeel van zo'n kennisgeving is aangeven hoe we als gemeente de participatie vorm gaan geven.

4.6.3 Participatie

Artikel 10.2 lid 1 van het Omgevingsbesluit omschrijft het volgende: 'Bij de kennisgeving van het voornemen om een omgevingsplan vast te stellen wordt aangegeven hoe burgers, bedrijven, maatschappelijke organisaties en bestuursorganen bij de voorbereiding worden betrokken.'

De volgende aandachtspunten voor het inrichten van participatie bij een omgevingsplan zijn belangrijk:

- Betrek participanten bij de vraag of het toekennen van functies aan bepaalde locaties nodig is om ongewenste activiteiten te voorkomen.
- Betrek participanten bij de vraag of er regels nodig zijn voor bepaalde activiteiten en, zo ja, welk type regel het meest geschikt is.
- Betrek participanten bij de vraag of bij vergunningplichten voldoende beoordelingsregels zijn geformuleerd.
- Ga met participanten na of voldaan wordt aan evenwichtige toedeling van functies aan locaties.
- Stem het proces voor een eventuele plan-milieueffectrapportage (mer) af met het participatieproces van een omgevingsplan. Gebruik informatie uit de mer om participanten inzicht te geven in effecten van regels. En omgekeerd: gebruik participatie als bron voor de mer.

Het participatieplan moet dan ook een vast onderdeel zijn bij de vaststelling van de uitgangspuntennotities bij de deulitwerkingen. Dit sluit ook aan bij de manier waarop wij als gemeente om willen gaan met burgerparticipatie. Vroegtijdig nadenken over de manier waarop er geparticipeerd gaat worden. Dus welke vormen, met wie en welke mate van invloed hebben de participanten. Dus een realistisch verwachtingspatroon schetsen aan het begin van het traject. De notitie burgerparticipatie die in voorbereiding is gaat hier veel uitgebreider op in.

De methode 'het relevante gesprek' vormt hierbij onze leidraad:

Stap 1	Waarom in gesprek: het doel	De strategie
Stap 2	Met wie ga je in gesprek: wie is je publiek	
Stap 3	Wie is de afzender?	
Stap 4	Waarover ga je in gesprek: het onderwerp	
Stap 5	Hoe ga je in gesprek: de gespreksvorm	
Stap 6	Organiseer	De uitvoering
Stap 7	Communiceer	
Stap 8	Geef feedback	

Participeren moet dus niet altijd en hoeft niet altijd met iedereen. Gebruik participatie op een doelmatige en efficiënte manier. Het oud Hollandse spreekwoord 'Bezint eer gij begint' is ook zeker nu nog steeds van toepassing.

Keuze 8:

Het participatieplan is een vast onderdeel van elke uitgangspuntennotitie die voorafgaand aan elke deulitwerking aan de raad wordt voorgelegd

4.7 Overgangsrecht

De Wro en de standaarden die daaruit voort vloeien stellen het opnemen van overgangsrecht in bestemmingsplannen verplicht. Hoe dit overgangsrecht er uit moet zien is vanuit de standaarden ook bepaald. Dit overgangsrecht geeft gebruikers en eigenaren van panden en percelen de juridische zekerheid dat legaal gebruik van een perceel en legale bebouwing mag blijven bestaan, ondanks dat het bestemmingsplan hier een nieuwe bestemming heeft opgelegd.

Het verplicht opnemen van overgangsrecht in het omgevingsplan is onder de Ow komen te vervallen. Dit is dus iets waar elk bestuur zelf over na moet denken. Het is de bedoeling dat de opstellers van het omgevingsplan maatwerk gaan leveren en per geval gaan bekijken of overgangsrecht noodzakelijk is.

Het huidige systeem van overgangsrecht past bij de huidige toelatingsplanologie. Dat wil zeggen dat bestaande rechten gerespecteerd moeten worden en dat gebodsbepalingen niet kunnen. Hier maakt de Omgevingswet een belangrijke ommezwaai. Gebodsbepalingen zijn straks wel mogelijk. En het laten vervallen van standaard overgangsrecht sluit hier bij aan. Hiermee kan het omgevingsplan dwingend worden om de situatie op een bepaalde locatie te veranderen als de fysieke leefomgeving hier om vraagt. Hoe dit in praktijk gaat uit pakken en hoe Raad van State met het beschermen van bestaande belangen om gaat zal nog moeten blijken.

5 Het tijdelijke omgevingsplan en de overgangsfase

5.1 De situatie bij inwerkingtreding

De inwerkingtreding van de wet staat gepland op 1 juli 2022. De wereld ziet er op 1 juli niet anders uit dan op 30 juni. Maar een vertrouwde basis van omgevingsrecht met bestemmingsplannen, waar sinds 1965 aan is gewerkt, ligt vanaf die dag wel in de prullenbak. Dat klinkt gelijk heel dramatisch. Maar de wetgever heeft ook gezorgd voor een overgangssituatie. Bij de inwerkingtreding 'krijgen' we als gemeente een omgevingsplan van rechtswege, oftewel een tijdelijk omgevingsplan. Dit plan voldoet in weinig opzichte aan de vorm dat een omgevingsplan volgens de Ow moet hebben. We hebben vanuit de wetgever dan ook tot 1 januari 2030 gekregen om het tijdelijke omgevingsplan om te bouwen tot een echt omgevingsplan.

5.2 Het tijdelijke omgevingsplan

Het tijdelijke omgevingsplan, of het omgevingsplan van rechtswege, bestaat uit een aantal onderdelen. Het is in feite een bundeling van geldende ruimtelijke regels en besluiten.

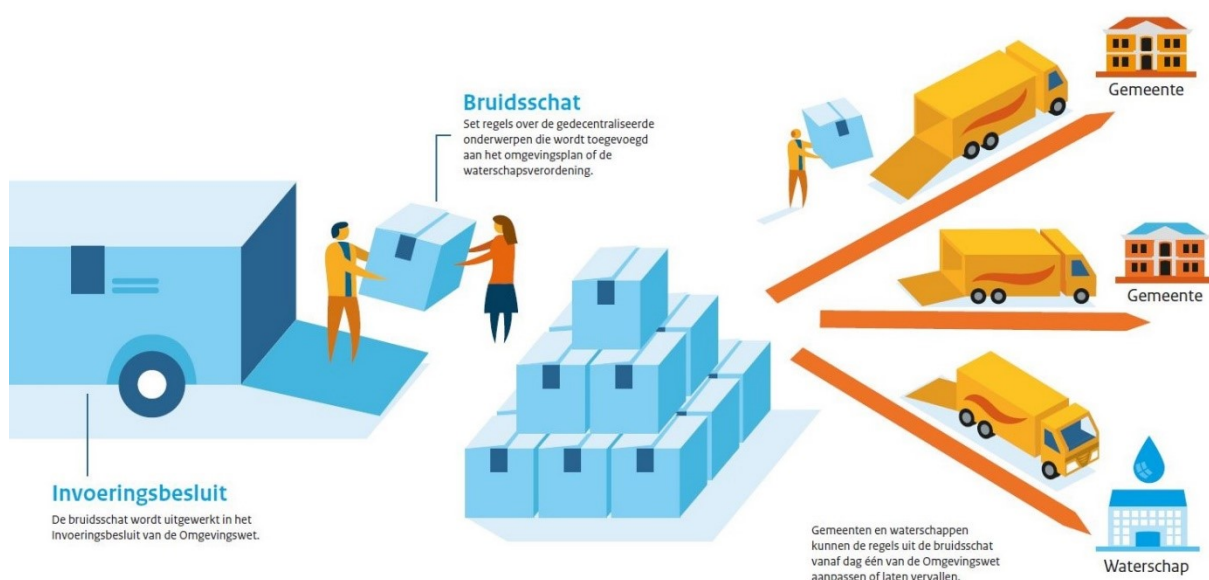
5.2.1 Vigerende bestemmingsplannen

Het belangrijkste onderdeel van het tijdelijke omgevingsplan zijn onze geldende bestemmingsplannen, inpassingsplannen, wijzigingsplannen, uitwerkingsplannen (die hebben we niet in Geertruidenberg), beheersverordeningen (n.v.t. in Geertruidenberg) en voorbereidingsbesluiten. De basis die we dus al jaren kennen, en waar we al zorgvuldig over nagedacht hebben, is dus niet ineens kwijt.

5.2.2 De bruidsschat

Bij de inwerkingtreding van de Ow trekt de rijksoverheid een aantal wetten en AMvB's in. Dit doen ze in het gedachtegoed van de nieuwe wet. In de in te trekken besluiten worden dingen geregeld waar lagere overheden beter zelf over kunnen beslissen. Zo omvat de bruidsschat regels over bouwwerken en open erven en terrein. Maar ook milieubelastende activiteiten. Daarnaast zijn er enkele procedurele zaken die in de bruidsschat worden geregeld, zoals begrippen, indieningsvereisten bij omgevingsvergunningen, voorrangsbepalingen en overgangsrecht.

Om te voorkomen dat door het intrekken deze zaken ineens nergens meer geregeld zijn, krijgen de lagere overheden deze regels via de bruidsschat. De bruidsschat maakt dan ook van rechtswege onderdeel uit van het tijdelijke omgevingsplan.

Het is aan de gemeenten zelf om te beslissen over de onderdelen uit de bruidsschat. Ze kunnen deze zelf aanpassen of laten vervallen. Dit mag al vanaf de dag van inwerkingtreding van de wet.

Het artikelsgewijs doornemen van de bruidsschat en per artikel de afweging maken of het voor de gemeente Geertruidenberg relevant is om deze in stand te houden of niet is een tijdrovende klus. Dit

is naar verwachting niet afgerond voor de inwerkingtreding. Dit is niet problematisch. We hoeven als gemeente hier niet direct over te beslissen. Als we niks doen, maken ze van rechtswege gewoon onderdeel uit van het tijdelijke omgevingsplan. Bij het opbouwen van het echte omgevingsplan kan nog steeds de afweging gemaakt worden.

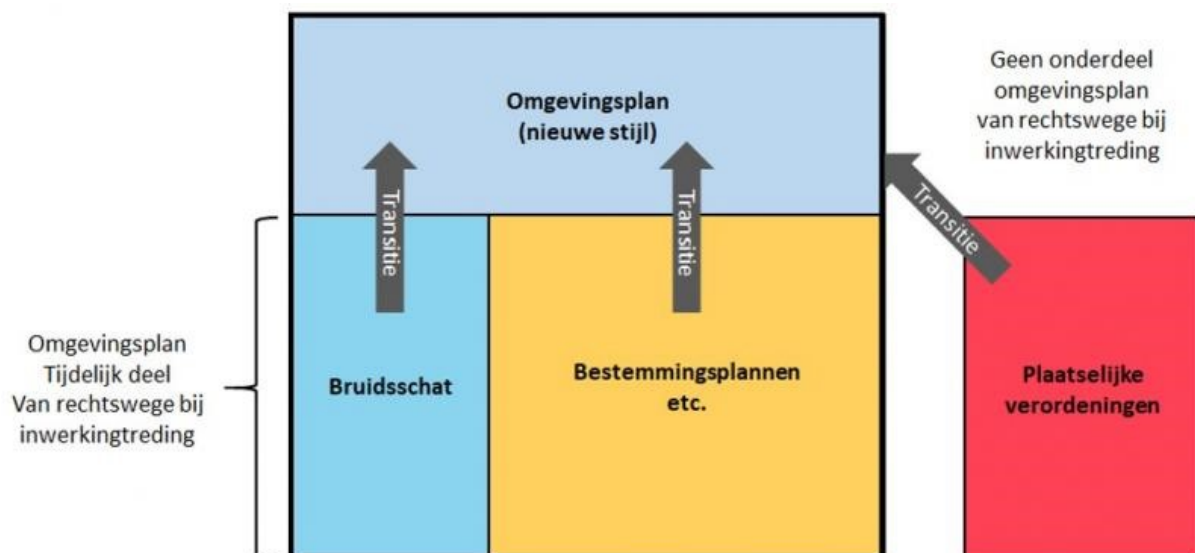
Keuze 9:

We beslissen per deeluitwerking van het omgevingsplan wat we met de onderdelen uit de bruidsschat willen.

5.2.3 Gemeentelijke verordeningen

De gemeentelijke verordeningen, of onderdelen daarvan, die betrekking hebben op de fysieke leefomgeving zullen in veel gevallen een plek moeten krijgen in het omgevingsplan. Dit zal niet vanaf inwerkingtreding van de wet het geval zijn. In artikel 2.1 lid 1 van het Omgevingsbesluit is vastgelegd dat regels die onderdelen van de fysiek leefomgeving wijzigen in het omgevingsplan opgenomen moeten worden. Zie hiervoor ook 3.4.

Bij het tijdelijke omgevingsplan wordt hier nog niet aan voldaan. Dit houdt niet in dat de verordeningen bij de inwerkingtreding ineens hun rechtskracht verliezen en niet meer van toepassing zijn. Bij het stapsgewijs opbouwen van het omgevingsplan, worden ook stapsgewijs de verordeningen afgebouwd.

6 Initiatieven

6.1 Past het in het omgevingsplan?

Hoe flexibel of globaal een omgevingsplan ook wordt, de kans dat een initiatief niet direct past binnen het omgevingsplan blijft aanwezig. Simpelweg omdat niet alles voorzienbaar is. Het kan voorkomen dat in het omgevingsplan voor activiteiten een vergunningplicht is opgenomen. Dat noemen we dan een binnenplanse omgevingsplanactiviteit. Voorbeelden hier van kunnen zijn vergunningen voor de activiteiten 'boom kappen' of 'inrichten van een terras'. Welke activiteiten vergunningsplichtig worden is aan de gemeente. We kunnen bijvoorbeeld ook kiezen voor een algemene regel of een meldingsplicht. Maar natuurlijk ook om activiteiten vrij te laten. Dit hoort bij de keuzes die we op basis van de ontwerp vragen zoals in paragraaf 4.4 moeten maken.

6.2 Buitenplanse omgevingsplanactiviteiten

Wanneer een activiteit niet voldoet aan het omgevingsplan en er geen mogelijkheid in het plan is opgenomen om de activiteit met een vergunning toe te staan, spreken we over een buitenplanse omgevingsplanactiviteit (BOPA).

In het Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl) is opgenomen dat een omgevingsvergunning die betrekking heeft op een buitenplanse omgevingsplanactiviteit alleen wordt verleend met het oog op een evenwichtige toedeling van locaties. Een vergunning aanvraag weigeren om dat hij niet voldoet aan het Omgevingsplan is een te kort door de bocht redenering. De mogelijkheid moet bekeken worden of de aangevraagde activiteit in verband met een eventwichtige toedeling van functies aan locaties toch aanvaardbaar is te achten.

6.2.1 Procedure

Waar de Wro en Wabo nu nog een duidelijk onderscheid maken tussen omgevingsvergunning met een reguliere procedure (8 weken) en een uitgebreide procedure (ca. 26 weken), gaat de Omgevingswet er vanuit dat voor alle omgevingsvergunning een reguliere procedure geldt. Dus ook voor omvangrijkere projecten, zoals de bouw van 10 woningen, geldt straks een behandeltermijn van 8 weken.

De uitgebreide procedure is dan ook de uitzondering. Voor omgevingsvergunningen die betrekking hebben op de volgende activiteiten gelden nog wel een uitgebreide procedure:

- bepaalde rijksmonumentenactiviteiten
- een milieubelastende activiteit die bestaat uit een IPPC-installatie of een Seveso-inrichting –
- een milieubelastende activiteit die bestaat uit een installatie voor het vergassen en vloeibaar maken van een brandstof of een winningsafvalvoorziening
- bepaalde lozingsactiviteiten
- een stortingsactiviteit op zee
- een Natura 2000-activiteit
- Activiteiten waar een milieueffectrapportage moet worden gemaakt

Ook mag de aanvrager zelf verzoeken om een uitgebreide procedure.

Daarnaast heeft het bevoegd gezag, het college in dit geval, de mogelijkheid de uitgebreide procedure van toepassing te verklaren. Dit mag alleen als het gaat om als het gaat om een activiteit die aanzienlijke gevolgen heeft of kan hebben voor de fysieke leefomgeving, en waartegen naar verwachting verschillende belanghebbenden bedenkingen zullen hebben. Overigens moet de aanvrager voorafgaande aan het besluit in de gelegenheid zijn gesteld om hier zijn zienswijze over naar voren te brengen.

6.2.2 Vergunning van rechtswege vervalt

Daar tegen over staat dat de vergunning van rechtswege (lex silencio) zoals we dat nu kennen, onder de Omgevingswet komt te vervallen. Na het verlopen van de beslistermijn krijgt een aanvrager niet automatisch een vergunning. Omdat de verwachting is dat de omgevingsvergunning nog vaker de manier gaat zijn om initiatieven in afwijking van het Omgevingsplan te realiseren, en er dus ook steeds omvangrijkere projecten beoordeeld moeten worden, is dit een manier om de gemeente te beschermen.

6.2.3 *Gevolgen voor de organisatie*

De kortere procedure maakt het voor initiatiefnemers aantrekkelijker om te kiezen voor een omgevingsvergunning om hun initiatief mogelijk te maken. Hier moeten we als gemeentelijke organisatie op voorbereid zijn. En op kunnen anticiperen. Wij moeten straks binnen 8 weken een vergunning aanvraag kunnen beoordelen.

Maar voordat een initiatiefnemer zo ver is, vraagt een project al de nodige aandacht. Participatie moet hebben plaats gevonden, het vooroverleg is afgerond, advisering vanuit de commissie ruimtelijke kwaliteit is gevraagd, en de nodige onderzoeken zijn afgerond en beoordeeld. De ambtelijke begeleiding van dit voortraject is zeker zo belangrijk. Als dit voortraject onvolledig is, is het beoordelen van de vergunningaanvraag in de 8 weken bijna een onmogelijke opgave.

Vanuit de werkgroep dienstverlening wordt hier meer aandacht aan besteed.

6.2.4 *Adviesrecht*

Het afgeven van omgevingsvergunningen is een collegebevoegdheid. De raad heeft met het vaststellen van het omgevingsplan kaders geschepd. Het is aan het college om de afwegingen te maken rondom concrete initiatieven. De verhouding raad – college zoals de Omgevingswet hem beoogd komt hier in heel duidelijk naar voren. Toch kunnen er situaties of initiatieven zijn waar de raad enige invloed wilt hebben op de beslissingen die het college kan nemen.

Onder de huidige Wet ruimtelijk ordening is hiervoor de ‘verklaring van geen bedenkingen’ geïntroduceerd. Deze moet het college voorafgaand vragen aan de raad, wanneer een omgevingsvergunning om af te wijken van het bestemmingsplan met een uitgebreide procedure (art 2.12, eerste lid, onder a, onder 3 Wabo) wordt afgegeven. De gemeenteraad kan een lijst vast stellen van gevallen waarin zij zo’n verklaring niet noodzakelijk achten. Binnen de gemeente Geertruidenberg is geen lijst vastgesteld. Toch blijkt in de praktijk dat er maar zelfden een verklaring van geen bedenkingen aan de raad wordt gevraagd. Dit heeft er simpelweg mee te maken dat er weinig gekozen wordt voor een omgevingsvergunning met uitgebreide procedure om af te wijken van het bestemmingsplan. Enerzijds komt dit door de uitgebreide wettelijke mogelijkheden die zogenaamde ‘kruimelgevallen’ ons geven. Anderzijds door het beperkte voordeel dat initiatiefnemers zien ten opzichte van een bestemmingsplan procedure.

De Omgevingswet draait de situatie in feite om. Artikel 16.15 lid b, onder 1 Ow geeft de gemeenteraad namelijk de mogelijkheid om een lijst met gevallen vast te stellen van buitenplanse omgevingsplanactiviteiten waarin zij optreden als adviseur. Dit advies is echter wel bindend. Het college kan deze dus niet naast zich neerleggen.

De lijst met gevallen moet voor inwerkingtreding van de wet door de raad zijn vastgesteld. In de raadsyclus van juni 2022 wordt de lijst voor besluitvorming aan de raad voorgelegd. Dit wordt gecombineerd met een aantal andere besluiten die voorafgaande aan de inwerkingtreding genomen moeten zijn.

6.3 **Wijzigen van het omgevingsplan**

6.3.1 *Een gedeeltelijke wijziging*

Voor het wijzigen van een deel van het omgevingsplan geldt dezelfde procedure als voor het vaststellen van het plan zoals omschreven in 4.5. Ondanks dat de procedure veel langer is dan die van een omgevingsvergunning is het voor sommige initiatieven toch beter of noodzakelijk om het omgevingsplan op delen te wijzigen.

Een omgevingsvergunning is alleen mogelijk bij concrete initiatieven. Wanneer er behoefte is om meer kaders te stellen waar binnen een initiatief verder uitgewerkt kan worden, is het gedeeltelijk wijzigen van het omgevingsplan de enige optie.

Wanneer we een omgevingsplan hebben dat voldoet aan de wettelijke eisen vanuit de Ow, is het de bedoeling dat we alleen die regels of onderdelen wijzigen die gewijzigd moeten worden. Of dit nu is vanwege een initiatief dat we mogelijk willen maken, of vanwege het juridisch verankeren van nieuw

beleid. Het omgevingsplan wijzigen wordt dan meer een 'plug 'n play' principe. Alles wat niet gewijzigd hoeft te worden, blijft ongewijzigd.

6.3.2 *Delegatiebesluiten*

Naast dat de raad met het adviesrecht juist invloed kan uitoefenen op de bevoegdheid van het college, kan dit met een delegatiebesluit juist andersom. Vaststellen van een omgevingsplan is volgens de wet bevoegdheid van de gemeenteraad. Artikel 2.8 Ow geeft de raad de mogelijkheid om de bevoegdheid om delen van het omgevingsplan te wijzigen te delegeren aan het college.

De volledige bevoegdheid tot het vaststellen van het omgevingsplan mag niet gedelegeerd worden. Maar de wet geeft (vooralnog) geen kaders wat wordt bedoeld met 'delen van het omgevingsplan'. In de nota van toelichting wordt als voorbeeld aangehaald een transformatiegebied. De raad bepaalt in de omgevingsvisie dat een bepaald gebied is aangewezen als transformatiegebied, en delegeert aan het college de mogelijkheid om het omgevingsplan te wijzigen om de transformatie mogelijk te maken.

Het delegatiebesluit vormt een afzonderlijk besluit, dat geen deel uitmaakt van het omgevingsplan. Het delegatiebesluit geeft de reikwijdte van de bevoegdheid. Het bepaalt binnen welke grenzen en onder welke voorwaarden de bevoegdheid kan of moet worden uitgeoefend. Ook kan in het delegatiebesluit bepaald worden hoe het college uitvoering moet geven aan de gedelegeerde bevoegdheid. De mogelijkheid om delen van het omgevingsplan te delegeren, biedt ruimte voor toedeling van bevoegdheden op maat. Met delegatie kan de raad ervoor zorgen dat de uitvoering van het beleid bij het uitvoerende orgaan neergelegd wordt. Ook vanuit het oogpunt van efficiency en flexibiliteit kan delegatie wenselijk zijn

Welke vormen van delegatie de raad wil toepassen moet nog uitgewerkt worden. Denkbare vormen zijn:

1. Delegatie van het vertalen van verleende omgevingsvergunningen in afwijking van het omgevingsplan
2. Delegatie van het vertalen van beleidsregels van raad en college in het omgevingsplan
3. Delegatie bij nieuwe ontwikkelingen
4. Delegatie van de uitwerking van (delen van) de omgevingsvisie in het omgevingsplan

Niet alle delegatiebesluiten moeten direct bij inwerkingtreding van de wet genomen zijn. Voor sommige vormen van delegatie is het wel praktisch als die genomen zijn. Maar eerst zal hier nog inhoudelijk met de raad over gesproken worden. Een aantal besluiten kunnen gecombineerd worden met de besluitvorming in juni rondom bijvoorbeeld het adviesrecht.

6.3.3 *Wijziging- en uitwerkingsbevoegdheden*

De Wro gaf de raad de mogelijkheid om in een bestemmingsplan een uitwerking- of wijzigingsbevoegdheid op te nemen. Hiermee kreeg het college de mogelijkheid om, binnen de kaders die bij de bevoegdheid beschreven waren, een bestemmingsplan te wijzigen of verder uit te werken. Dit is een veel gebruikte methode bij initiatieven die nog niet concreet genoeg zijn bij opstellen van een bestemmingsplan. Of om beleidsvoornemens op later tijdstip makkelijker in het bestemmingsplan te kunnen verwerken, zodra deze geconcretiseerd worden.

Met de inwerkingtreding van de Ow vervalt deze bevoegdheid. Ongeacht of deze nu in de bestemmingsplannen zitten die straks van rechtswege ons omgevingsplan gaan vormen. Delegatiebesluiten zoals beschreven in 6.3.2 zijn in feite de vervangers van deze mogelijkheid. Belangrijk is wel om te beseffen dat een wijzings- en uitwerkingsbevoegdheid in het bestemmingsplan zijn opgenomen en een delegatiebesluit niet. Dit is een losstaand raadsbesluit.

Een oplossing die mogelijk is, is het nemen van een algemeen delegatiebesluit die alle uitwerkings- en wijzigingsbevoegdheden zoals bedoeld in de Wro uit onze vigerende bestemmingsplannen delegeert aan het college. Het college is dan bevoegd om het omgevingsplan, binnen de voorwaarden die in de oude bestemmingsplannen al stonden, te wijzigen. Hierbij moet wel rekening worden gehouden dat dit het wijzigen van een deel van het tijdelijk omgevingsplan betreft. Zie hiervoor ook 6.3.4.

6.3.4 *Wijzigen van het tijdelijke omgevingsplan*

Het wijzigen van het tijdelijke omgevingsplan is een complexe aangelegenheid. Wanneer het noodzakelijk of wenselijk is om voor een initiatief een deel van het tijdelijke omgevingsplan te wijzigen, dan geeft de wet daar nu alleen de mogelijkheid toe door voor een locatie alle geldende regels uit de ruimtelijke plannen in één keer te laten vervallen. De regels uit de verordeningen maken hier geen onderdeel van uit.

Dat houdt in dat voor de locatie waar een nieuw deel van het omgevingsplan voor gemaakt moet worden, alle vervallen regels ook in één keer vervangen moeten worden door nieuwe regels. Die nieuwe regels moeten dan ook voldoen aan alle eisen die Omgevingswet hier aan stelt. We knippen dus in feite een gat in de huidige bestemmingsplankaart en vullen dit met nieuwe regels die aan alle voorwaarden moeten voldoen.

6.3.5 *De initiatiefnemer sturen*

Omdat we nog geen kantklare regels hebben voor bepaalde activiteiten, kunnen we in de situatie terecht komen dat we gedwongen worden om regels te bedenken voor een activiteit omdat ze voorkomen in de ontwikkeling. Dit willen we voorkomen door initiatiefnemers zo veel mogelijk te sturen om hun initiatieven met een omgevingsvergunning mogelijk te laten maken. Zeker in de eerste één a twee jaar dat de eerste delen van het omgevingsplan nog in opbouw zijn is dit vanuit de gemeentelijke organisatie heel wenselijk.

Als er enkele delen van het omgevingsplan zijn bedacht, verwachten we ook een basis te hebben liggen waarmee gedeeltelijke wijzigingen van het tijdelijke omgevingsplan ingevuld kunnen worden.

Toch is het niet altijd mogelijk om een initiatiefnemer deze richting op te sturen. Bij Initiatieven waarbij gelijktijdig een aanpassing van de lokale regelgeving nodig is ter voldoening aan instructieregels, beleid of om de uitvoerbaarheid te kunnen aantonen is een omgevingsvergunning niet mogelijk. Bijvoorbeeld afschalen van de gebruikruimte van omliggende bedrijven om woonbebouwing mogelijk te kunnen maken.

Ook is het voor een initiatiefnemer vaak aantrekkelijker om het omgevingsplan te wijzigen in plaats van doorlopen van een uitgebreide vergunningprocedure. Dit heeft met name te maken met de flexibiliteit die nog mogelijk is, en de beroepsprocedures die kunnen volgen. Bij omvangrijkere initiatieven wordt de kans op een uitgebreide procedure groter. En ligt een wijziging omgevingsplan meer voor de hand.

We zullen als gemeente dan ook ons voor moeten bereiden op het kunnen wijzigen van het tijdelijke deel van het omgevingsplan. Met name voor een aantal voorzienbare ontwikkelingen. Dit vraagt in aanloop naar de inwerkingtreding de nodige voorbereiding. Hoe sneller we inzicht hebben op de manier hoe het definitieve omgevingsplan willen inrichten. Hoe beter we voorbereid zijn.

Keuze 10:

Initiatieven in afwijking van het omgevingsplan worden bij voorkeur zoveel mogelijk met een omgevingsvergunning mogelijk gemaakt.

7 Communicatie

7.1 Informeren van inwoners en ondernemers

Nieuwe wetgeving en nieuwe regels voor inwoners en ondernemers roepen meestal veel vraagtekens op. Wat betekent de nieuwe wet voor mij? Dit is een logische vraag die een inwoner of een ondernemer uit onze gemeente zichzelf af zal vragen.

7.1.1 Inwoners

Veel inwoners krijgen maar sporadisch te maken met wetgeving rondom ruimtelijke ordening. Dat is in de huidige situatie zo en zal onder de Omgevingswet niet anders zijn. Pas wanneer je bijvoorbeeld een huis gaat bouwen, een aanbouw wilt realiseren, een uitrit wilt aanvragen of zonnepanelen gaat plaatsen ga je je verdiepen in wetten en regels die hierbij komen kijken. Begrijpelijke en correcte informatie op de gemeentelijke website is dan ook heel belangrijk. Voor veel inwoners zal dit toch één van de eerste websites zijn waar ze deze informatie verwachten te vinden.

7.1.2 Ondernemers

Ook voor de meeste ondernemers is het omgevingsrecht geen dagelijkse bezigheid. Ze zijn bezig met hun bedrijf te runnen. Pas wanneer een verandering in hun bedrijfsvoering hier aanleiding toegeeft zullen zij zich gaan verdiepen. Niet elke ondernemer heeft de luxe en mogelijkheden om zich op zo'n moment bij te laten staan door een adviseur of expert. Van een ondernemer mag je iets meer kennis en kunde verwachten. Toch zullen zo zij zich in eerste instantie richten tot de gemeente voor hun eerste vragen.

7.1.3 Informatie op gemeentelijk website

Algemene informatie op de gemeentelijke website over de Omgevingswet is dan ook belangrijk. In de periode tot aan de inwerkingtreding gaan we aan de slag met het samenstellen van een overzichtelijk pakket aan informatie op de website. De rijksoverheid heeft via de Toolkit Omgevingswet allerlei materieel ter beschikking gesteld om een basis te leggen voor deze informatie. De basisinformatie kunnen wij op deze manier verstrekken. Voor specifieke inhoudelijke informatie kunnen we doorverwijzen naar landelijke websites, zoals aandeslagmetdeomgevingswet.nl, www.rijksoverheid.nl/omgevingswet en Informatiepunt Leefomgeving (www.iplo.nl).

7.1.4 Training medewerkers

Het opleidingsplan rondom de Omgevingswet wordt organisatie breed uitgerold. Dat is niet voor niks. Verschillende medewerkers binnen de organisatie krijgen op verschillende manier te maken met de nieuwe wet. Vragen van ondernemers en inwoners kunnen dan ook op verschillende plekken binnen komen. De eerste vragen komen binnen bij de Gemeentewinkel. Al dan niet via de receptie. Wanneer de vragen specifiek worden zal een van de vakspecialisten hier antwoord op moeten geven. De E-learning modules van Owet zijn ook zo ingericht. Afhankelijk van de rol die een medewerker heeft kan hij met behulp de juiste modules zijn of haar kennis rondom de wet op niveau krijgen.

Als kartrekkers(s) van het omgevingsplan zullen de vragen die hier gericht over gaan bij de RO medewerkers terecht komen.

7.1.5 Overige kanalen

De gemeente beschikt over meer kanalen om te communiceren dan alleen haar website. De sociale media hebben een groter bereik. Maar worden hoofdzakelijk ingezet voor aankondigingen en bewustwording van de komst van de wet. Deze manier van communiceren is te vluchtig om ook daadwerkelijk inhoudelijke informatie te verstrekken.

De Langstraat geeft meer ruimte om de inhoud in te gaan. Door middel van artikelen en interviews kunnen de lezers kennis rondom de wet tot zich nemen.

De momenten van communiceren zijn erg afhankelijk van ijkmomenten rondom besluitvorming en inwerkingtreding. Belangrijke momenten zijn o.a. het vaststellen van dit plan van aanpak, besluitvorming rondom de notitie burgerparticipatie, besluitvorming over adviesrecht en delegatiebesluiten of besluitvorming vanuit de Eerste Kamer over de datum van inwerkingtreding.

7.2 Interne communicatie

7.2.1 Informeren collega's

De projectleiders die onderdeel uit maken van de projectgroep Omgevingswet zijn binnen hun team/cluster een vooruitgeschoven post om collega's zo direct mogelijk te informeren over de voortgang van het implementatieproces. Toch zullen zij niet alle informatie kunnen verstrekken.

Per deelproject wordt dan ook nagedacht over de manier hoe collega's geïnformeerd worden. Voor het omgevingsplan zal Via een belangrijke bron van informatieverstrekking worden. Maar met een informatiesessie waarin collega's zo veel mogelijk worden bijgepraat wordt een duidelijk startschot gegeven van een omvang proces.

Eventuele kan per deeluitwerking een informatiesessie worden gehouden. Dit zal per geval bekeken worden.

7.2.2 Informeren college

Het informeren van het college over de algehele voortgang van de Omgevingswet gebeurt hoofdzakelijk via de twee portefeuillehouders die ook zitting hebben in de stuurgroep. Voor het project omgevingsplan is de wethouder RO de portefeuillehouder die het meest inhoudelijk bij het opstellen betrokken wordt. Maar vanwege de reikwijdte van het omgevingsplan en complexiteit is het regelmatig bijpraten van het gehele college noodzakelijk. Op welke momenten die nodig wordt geacht zal met de portefeuillehouder besproken worden. Inhoudelijke themasessies lijken hier voornamelijk de meest voor de hand liggende manieren voor. Zeker in aanloop naar besluitvorming.

In het traject om te komen tot dit plan van aanpak is het college ook middels een themasessie geïnformeerd over de voortgang en de inhoud op hoofdlijnen.

7.2.3 Informeren gemeenteraad

In aanloop naar de besluitvorming over het vaststellen van dit plan van aanpak is een informerende themasessie met de raad belegd. Het plan van aanpak zelf is een belangrijke informatiebron voor raadsleden. Door kennis te nemen van de inhoud krijgen ze een goede kijk op het product omgevingsplan en wat hier bij komt kijken.

Ook voor nieuwe raadsleden blijft het plan van aanpak dan een handig naslagwerk om zichzelf te informeren.

Bij het daadwerkelijk opstellen van deeluitwerkingen zijn themasessies met de raad nodig om meer tot inhoudelijke discussie te komen. Of de raad hier voltallig aan deel wilt nemen of dat dit door middel van een raads werkgroep gebeurd is aan de raad zelf. En zal voor een deel ook afhangen van de samenstelling van de raad.

Het E-learning programma van Owet biedt ook modules aan die handig en leerzaam zijn voor raadsleden. Maar ook de serieus gaming, waarbij in een rollenspel praktijk situaties worden nagebootst, kunnen raadsleden veel inzicht geven in nieuwe werkwijzen en regelgeving.

8 Digitaal stelsel Omgevingswet (DSO)

8.1 Ambities

De invoering van de Ow is niet alleen een juridische omzetting en een mentaliteitsverandering. De rijksoverheid heeft hier ook een hoge digitaliseringsambitie aan gehangen. Met het Digitale Stelsel Omgevingswet, oftewel het DSO, wil men de dienstverlening naar een niveau tillen dat past bij de verbeterdoelen van de wet.

Nu kennen we nog drie digitale loketten waar burgers, bedrijven en initiatiefnemers terecht kunnen. Op www.ruimtelijkeplannen.nl kan iedereen onze huidige bestemmingsplannen inzien. Het aanvragen van een omgevingsvergunning en de vergunningcheck gebeurt via het Omgevingsloket (OLO). Terwijl milieumeldingen en vergunningen op basis van het Activiteitenbesluit plaats vindt via het Activiteitenbesluit Internet Module (AIM).

Een digitaal loket waar burgers en bedrijven kunnen zien welke regels er gelden voor een locatie. Dat is het doel wat wordt nagestreefd met het DSO. Het Omgevingsloket gaat hiervoor de centrale plek worden. Hier kan men straks een vergunningcheck uitvoeren, regels op de kaart zien en aanvragen indienen.

8.2 Juridische regels

Het omgevingsplan is het leidende juridische 'document'. Hierin leggen wij als gemeente onze regels vast die gelden voor de fysieke leefomgeving. Door de regels aan een werkingsgebied te koppelen, zijn ze herleidbaar op de kaart. Ook de werkingsgebieden maken straks onderdeel uit van het omgevingsplan en horen dus bij het juridische deel.

8.3 Toepasbare regels

Vanuit het oogpunt van dienstverlening gaan we gebruik maken van toepasbare regels. Dit zijn vertalingen van de juridische regels naar behapbare vragenbomen. Deze vragenbomen gaan de gebruiker van het omgevingsloket tegengekomen bij zijn vergunningcheck of vergunningaanvraag.

Bij het opstellen van de juridische regels is het dan ook belangrijk om dit in het achterhoofd te houden.

Niet van elke juridische regel moet een toepasbare regel gemaakt worden. Hoe meer toepasbare regels we hebben, hoe klantvriendelijker het omgevingsloket gaat worden. Dit is een service in opbouw. Bij de inwerkingtreding zal het aantal toepasbare regels nog beperkt zijn. Voor de top 5 of top 10 meest aangevraagde vergunningen is het wenselijk om de toepasbare regels zo snel mogelijk ingericht te hebben. Of dit haalbaar is hangt voor een deel ook af van de huidige regels in onze bestemmingsplannen en verordeningen. Bezien moet worden of deze te vertalen zijn naar toepasbare regels.

8.4 Software

Voor het opstellen en kunnen wijzigen van het omgevingsplan is nieuwe software nodig. De aanbesteding van deze software is vanuit de werkgroep ICT afgerond. Voor de plansoftware is gekozen voor Rx.Base van Visma Roxit. In dit software pakket kunnen regels gemaakt worden, eenvoudige geometrieën getekend worden of worden geïmporteerd. Deze zijn nodig voor de werkingsgebieden.

Het maken van toepasbare regels gebeurt via een ander software pakket. Ook deze aanbesteding is afgerond. De keuze is hier gevallen op de STTR-builder van Geodan/Flolegal.

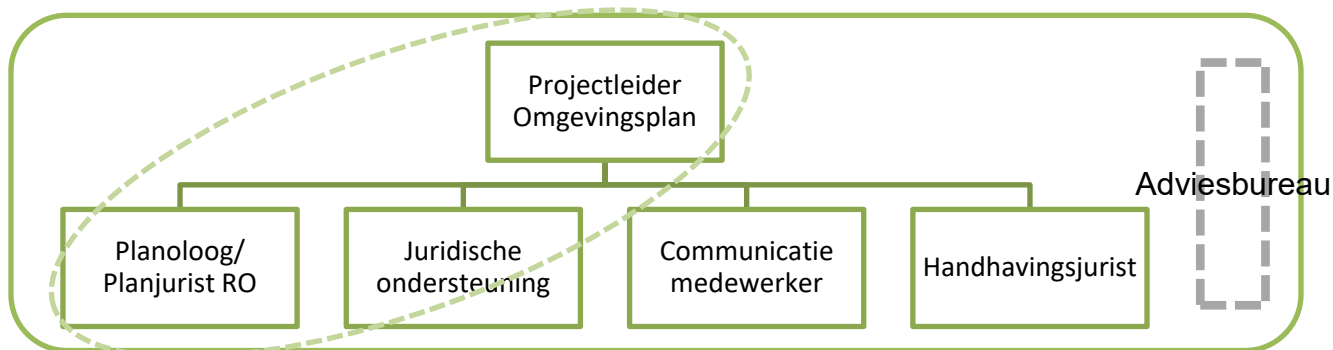
Voor beide pakketten geldt dat medewerkers van de gemeente hier trainingen in hebben gekregen om de software te kunnen gebruiken. Wel is het nog nodig om werk- en procesafspraken te maken over hoe en wie de komende jaren ook daadwerkelijk wijzingen kan en mag doorvoeren met de software. Voor veel functies is het opstellen van regels en het maken van toepasbare regels geen dagelijkse bezigheid. Om de situatie werkbaar en controleerbaar te houden, bekijken deze werkzaamheden niet beter bij één of twee centrale personen binnen de cluster ondergebracht moeten worden. Ook moet nog uitgezocht worden in hoeverre de ondersteuning vanuit de adviesbureaus hier een rol in kan betekenen. Omdat zowel het DSO als de software nog in ontwikkeling is, is nog niet te zeggen hoe makkelijk of niet makkelijk uitwisselingen tussen bureaus en de gemeente gaan zijn in de toekomst.

9 Organisatie

9.1 Projectteam

Het projectteam dat aan de slag gaat met het opstellen van het omgevingsplan heeft input nodig vanuit de gehele organisatie. Toch zal deze input niet altijd evenveel en even belangrijk zijn. En kan per medewerker en deelgebied verschillen.

Daarom is het van belang dat het projectteam goed georganiseerd en gefaciliteerd is. Zodat de juiste mensen op het juiste moment kunnen aanhaken.

De projectleider vormt samen met de planoloog/planjurist de kern van het projectteam. Het opstellen van het omgevingsplan vormt een onderdeel van hun dagelijkse werkzaamheden. Zij zullen ook degene zijn die direct contact hebben met het stedenbouwkundige adviesbureau dat het daadwerkelijke schrijf- en tekenwerk voor zijn rekening zal nemen. Bij de eerste deeltuitwerkingen zal een algemeen juridisch medewerker de nodige ondersteuning leveren, met name op het gebied van verordeningen.

Vanuit communicatie is een medewerker betrokken die algemene communicatie over de voortgang van het omgevingsplan kan uitwerken. Maar diegene is ook betrokken bij de voorbereiding en uitrol van het participatieproces

Een handhavingsjurist is een belangrijke schakel in het opstellen van het plan. De Omgevingswet legt op meer onderdelen de verantwoordelijkheid bij de 'markt'. Dus bij initiatiefnemers, burgers of bedrijven. Dat vraagt aan de overheid dan ook om nog beter hun handhavende taak uit te voeren. De handhaafbaarheid van de regels in het omgevingsplan zijn dan ook cruciaal voor de uitvoering. Door vanaf het begin een handhavingsjurist mee te laten denken, proberen we de handhaafbaarheid van het Omgevingsplan te borgen.

In ieder geval worden de vakspecialisten die betrokken zijn bij de volgende thema's door de projectgroep betrokken. Bekeken moet worden hoe dit zo efficiënt mogelijk kan gebeuren.

Verkeer	Milieu	Groen
Duurzaamheid	Riool	Water/klimaatadaptatie
Sport	Onderwijs	Wegbeheer/openbare ruimte
Toerisme	Economie	Erfgoed
Wonen	Cultuur	Jeugd
Gezondheid	Evenementen	(maatschappelijke) voorzieningen

9.2 Capaciteit

Een omgevingsplan is een integraal product. Om dit voor elkaar te krijgen is een projectorganisatie nodig die op een brede ondersteuning uit de gehele ambtelijke organisatie kan rekenen. Voor de bewustwording van dit gezamenlijke belang en het committeren van medewerkers is een belangrijke taak bij het DT en MT weggelegd.

Het opstellen van een omgevingsplan (of delen er van) is zeer omvangrijke klus die de komende jaren de nodige capaciteit van onze organisatie gaat vragen. Gelet op de omvang en complexiteit van de deelgebieden is de volgende globale urenraming opgesteld:

Jaar	2022	2023	2024	2025	2026
Deelgebied	Dombosch	Gasthuiswaard / Rivierkade & Raamsdonk	R'veer & G'berg, Amergebied	Agrarische gebieden en Natuurgebieden	Centrum R'veer & Centrum G'berg
Projectleider	300 uur	300 uur	150 uur	200 uur	200 uur
Planjurist	400 uur	400 uur	300 uur	300 uur	300 uur
Juridische ondersteuning	800 uur	250 uur	150 uur	100 uur	100 uur
Mdw. communicatie	100 uur	100 uur	100 uur	100 uur	100 uur
Handhavingsjurist	60 uur	60 uur	40 uur	60 uur	40 uur
Totaal projectgroep	1660 uur	1110 uur	740 uur	760 uur	740 uur

Voor de projectleider wordt een inschatting gemaakt op een urenbesteding van ca. 1,0 dag per week. De planjurist zal nog directer met het opstellen van de regels bezig zijn en dus ook veel uitvoerende werkzaamheden op zich moeten nemen. Vandaar een inschatting op 1 tot 1,5 dagen per week.

De algemene juridisch medewerker heeft veel bulkwerk in het doornemen van onze huidige voorraad verordeningen. Deze moeten gescreend worden op regels die betrekking hebben op de leefomgeving. Dus welke regels moeten, welke mogen en welke mogen niet in het Omgevingsplan. In samenspraak met de betreffende vakspecialist zal bekeken worden welke regels ook daadwerkelijk een plek moeten krijgen. Het bulkwerk kan voor een groot deel uitgevoerd worden voordat daadwerkelijk aan de onderdelen van het omgevingsplan wordt gewerkt. Vandaar dat in 2022 de verwachte urenbesteding op ca. 2 tot 2,5 dagen per week wordt ingeschat. Waarbij het merendeel van de uren gemaakt kan worden voordat de Omgevingswet daadwerkelijk in werking treedt, dus in de eerste helft van 2022. Bij de uitwerking zal de input van de algemeen juridisch medewerker voornamelijk bestaan uit advisering over de manier hoe de regels opgenomen moeten worden. Na het verwerken van de bulk zal dan verwachte besteding dan ook een stuk lager liggen. Wanneer de organisatie beter bekend is met het instrument omgevingsplan zal ook de ondersteuning van Juridische Zaken minder worden.

De urenbesteding voor de medewerker vanuit communicatie is gebaseerd op aanwezigheid van één dagdeel bij de projectgroep in een driewekelijkse cyclus. En 20 uur voorbereiding op het participatietraject. En 20 uur voor de uitvoering van het traject.

Ook de handhavingsjurist wordt ingeschat op aanwezigheid voor één dagdeel in de projectgroep in een driewekelijkse cyclus. Wanneer een aantal deelgebieden zijn uitgewerkt zal deze inzet minder worden.

Buiten de capaciteit van de projectgroep zijn de vakspecialisten betrokken bij één of meer thematische onderdelen van het omgevingsplan. Per thematisch onderdeel wordt de uren inzet geschat op 20 uur.

9.3 Budget

Het opstellen van het omgevingsplan is een omvangrijke klus, die wij als kleine gemeente niet volledig zelf kunnen. Hierin zullen wij ondersteund moeten worden door externe adviesbureaus. Dat is niet anders dan we tot nu toe gedaan hebben bij onze bestemmingsplannen. De capaciteit in de organisatie ontbreekt om zelf te gaan schrijven en tekenen.

Voor het inhuren van een adviesbureau is in de begroting 2022 een meerjaren budget opgenomen.

Restant budget BP's	Bedrag 2022	Bedrag 2023	Bedrag 2024	Bedrag 2025	Bedrag 2026	Totaal budget
€ 45.000	€ 88.000	€ 44.000	€ 44.000	€ 44.000	€ 0	€ 265.000

De exacte spreiding van het budget zal nog aangepast kunnen worden, naar gelang de voortgang van de deeltwerkingen vordert.

Ambtelijke capaciteit drukt niet direct op het budget van het omgevingsplan. Hier moet in andere posten binnen de gemeentelijke begroting voldoende rekening mee worden gehouden.

9.4 Ketenpartners en regio

Vanwege de integraliteit die wordt verwacht in het omgevingsplan is afstemming met onze ketenpartners in het proces van belang. De volgende ketenpartners zijn in meer of mindere mate betrokken bij het opstellen van ons omgevingsplan:

- Omgevingsdienst Midden- en West-Brabant (OMWB)
- Veiligheidsregio Midden- en West-Brabant (VRMWB)
- Gemeentelijke gezondheidsdienst West-Brabant (GGD)
- Provincie Noord-Brabant
- Waterschap Brabantse Delta

Net als dat we vanuit de interne organisatie de juiste mensen laten aansluiten per thema uitwerking, zal dit ook met de ketenpartners gebeuren. De inbreng van een ketenpartner kan per deeltwerking verschillend zijn.

De regio is niet direct betrokken bij het inhoudelijk opstellen van het omgevingsplan. Maar kennis en informatie uitwisseling met de regio blijft een belangrijk gegeven. Hiermee kunnen we elkaar versterken. En voorkomen we dat elke gemeente zelf het wiel aan het uitvinden is.

Onze buurgemeenten kunnen bij sommige deeltwerkingen wel belanghebbend zijn. Die zullen dan ook op gepaste wijze bij het proces betrokken worden.

9.5 Opleiding en oefenen

Als onderdeel van het algemene opleidingsplan rondom de Omgevingswet is ook het opleiden van de organisatie voor het omgevingsplan opgenomen. Gekozen is voor een E-learning platform Owet. Hier kunnen medewerkers, raadsleden en collegeleden op hun eigen tempo diverse modules volgen. Welke modules ze volgen is afhankelijk van hun rol.

Naast de E-learning met modules biedt Owet de mogelijkheid om via 'serious gaming' virtuele rollenspellen te houden. Met deze rollenspellen worden situaties nagebootst die voor komen onder de Omgevingswet. Raads- en collegeleden kunnen ook onderdeel zijn van zo'n rollenspel. Hiermee wordt ook voor bestuurders steeds duidelijker hoe de verhoudingen en werkwijzen tussen raad en college gaan werken.

Voor vakspecialistische kennis kan het nodig zijn om verdiepende trainingen of cursussen te volgen. Dit zal per functie de komende tijd moeten blijken. Voor het opstellen van het omgevingsplan is het belangrijk dat de vakspecialisten in de organisatie voldoende kennis hebben van de nieuwe wet- en regelgeving, zodat zij ook de juiste bijdrage kunnen leveren.

Met alleen het volgen van cursussen en trainingen gaan we het als organisatie niet redden. Het opstellen en werken met omgevingsplan zal voor een grootdeel ook praktisch ervaring zijn. Deze ervaring hebben we simpelweg niet, en kunnen we alleen opdoen door te oefenen en er mee te gaan werken. De eerste delen van het omgevingsplan zijn voor iedereen proeftuinen. Zowel de ambtenaren, als het college, als de raadsleden, maar ook burgers, bedrijven en initiatiefnemers moeten leren werken met het plan. Vallen en opstaan, en leren van fouten hoort dan ook bij dit proces. Dit moet ook door bestuurders en burgers geaccepteerd worden. Of we die ruimte gaan krijgen moet in de praktijk blijken.

10 Stappenplan

Hoe ziet een proces om te komen tot een deeluitwerking van het omgevingsplan er uit?

1. Inventarisatie

- **Beleid** → wat zegt het beleid over de locatie of het thema waar een deeluitwerking voor gaan maken?
 - Omgevingsvisie
 - Programma's
 - (Beleidsnota's)
 - (Toelichtingen van bestemmingsplannen)
- **Regels** → Welke regels gelden er nu voor dit gebied of thema?
 - Huidige regels in bestemmingsplannen
 - Regels uit verordeningen die betrekking hebben op de fysiek leefomgeving
- **Instructieregels** → Welke instructieregels van hogere overheden hebben invloed op dit deel van het omgevingsplan?
 - Instructieregels vanuit het Rijk: Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl)
 - Instructieregels vanuit de provincie: Omgevingsverordening

2. Analyse

- Welke regels sluiten nog aan bij het beleid en welke moeten vervangen worden?
- Voor welk beleid zijn er nog geen regels?
- Willen we voor dit beleid regels voor hebben?
- In welke 'vorm' moet een instructieregel in het plan komen?

I. **Besluitvorming: Vaststellen Nota van Uitgangspunten, inclusief participatieplan, door gemeenteraad**

3. Opstellen regels

- Participatie → in gesprek met belanghebbende om te kijken of zij regels nodig achten en welke regels
- Bestuurlijke keuzes → Waar wil je als bestuur/politiek van zijn?
- In gesprek met ketenpartners → Zijn de regels uitvoerbaar en controleerbaar?
- (concept) regels opstellen en werkingsgebied bepalen

II. **Besluitvorming: Besluit om ontwerp omgevingsplan ter inzage te leggen door het college**

4. Vaststelling

- Opstellen concept beantwoording zienswijzen
- Indien nodig wijzigingen in omgevingsplan voorstellen op basis van zienswijzen

III. **Besluitvorming: Besluit tot beantwoording zienswijzen en vaststelling omgevingsplan door gemeenteraad**

Postbus 10.001
4940 GA Raamsdonksveer
Vrijheidstraat 2
4941 DX Raamsdonksveer
Telefoon: 14 0162
E-mail: info@geertruidenberg.nl

www.geertruidenberg.nl